

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 187/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 187/02 Υπόθεση C-377/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Διαδικασία επιλογής συμβασιούχων υπαλλήλων — Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος — Οδηγοί — Ομάδα καθηκόντων I — Γλωσσικές γνώσεις — Περιορισμός των γλωσσών που μπορούν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 της διαδικασίας επιλογής μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική — Γλώσσα επικοινωνίας — Κανονισμός 1 — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού — Δυσμενής διάκριση λόγω γλώσσας — Δικαιολόγηση — Συμφέρον της υπηρεσίας) 2

2019/C 187/03 Υπόθεση C-405/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει ορισμένων διατάξεων του τροποποιημένου γερμανικού νόμου περί ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (νόμος EEG του 2012) — Ενίσχυση υπέρ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις εν μέρει μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Πλεονέκτημα — Κρατικοί πόροι — Δημόσιος έλεγχος των πόρων — Μέτρο εξομοιούμενο με φόρο καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας) 3

2019/C 187/04	Υπόθεση C-620/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 258 ΣΛΕΕ — Απόφαση 2014/699/ΕΕ — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας — Άρθρο 4, παράγραφος 3, της ΣΕΕ — Παραδεκτό — Αποτελέσματα της προσαπτόμενης συμπεριφοράς κατά την ημερομηνία εκπομπής της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη — Συνεχιζόμενα αποτελέσματα όσον αφορά την ενότητα και τη συνοχή της διεθνούς δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επάρκεια των μέτρων που έλαβε το συγκεκριμένο κράτος μέλος για να συμμορφωθεί με την αιτιολογημένη γνώμη — Καταψήφιση από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας της θέσης της Ένωσης που ορίσθηκε με την απόφαση 2014/699/ΕΕ κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής του Διακυβερνητικού Οργανισμού Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (ΟΤΙΦ) και αντίθεση που εξέφρασε το εν λόγω κράτος μέλος ως προς τη θέση αυτή και ως προς τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου ο οποίος προβλέπεται στην ως άνω απόφαση)	3
2019/C 187/05	Υπόθεση C-621/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, Δημοκρατίας της Λιθουανίας (Αίτηση αναίρεσης — Γλωσσικό καθεστώς — Γενικοί διαγωνισμοί για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Προκήρυξη διαγωνισμού — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 5) — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 6) στον τομέα της προστασίας δεδομένων — Γλωσσικές γνώσεις — Δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 των διαγωνισμών μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας — Γλώσσα επικοινωνίας με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) — Κανονισμός 1/58 — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Διάκριση λόγω γλώσσας — Δικαιολόγηση — Συμφέρον της υπηρεσίας — Δικαστικός έλεγχος)	4
2019/C 187/06	Υπόθεση C-680/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 30, παράγραφος 1 — Επιτροπή Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση — Παραπομπή ενώπιον της εν λόγω επιτροπής εξαρτώμενη από την προϋπόθεση να μην έχει ληφθεί προηγουμένως εθνική απόφαση — Δραστική ουσία οιστραδιόλη — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσονται τα κράτη μέλη να αποσύρουν από την αγορά τα φάρμακα για τοπική χρήση που περιέχουν οιστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 % και να τροποποιήσουν τις εθνικές άδειες κυκλοφορίας των φαρμάκων αυτών)	5
2019/C 187/07	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-70/17 και C-179/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abanca Corporación Bancaria SA κατά Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA κατά Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 6 και 7 — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Ρήτρα πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου — Κήρυξη της ρήτρας εν μέρει καταχρηστικής — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική» — Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου)	6
2019/C 187/08	Υπόθεση C-127/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 96/53/ΕΚ — Διεθνείς μεταφορές — Οχήματα των οποίων οι τιμές βάρους και διαστάσεων είναι σύμφωνες προς τις οριακές τιμές που καθορίζονται στην οδηγία αυτή — Χρήση των οχημάτων αυτών, που έλαβαν άδεια κυκλοφορίας ή τέθηκαν σε κυκλοφορία σε ένα κράτος μέλος, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Σύστημα ειδικής άδειας — Άρθρα 3 και 7 — Πράξη Προσχώρησης του 2003 — Μεταβατικές διατάξεις — Παράρτημα XII, σημείο 8, παράγραφος 3)	7
2019/C 187/09	Υπόθεση C-163/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abubacarr Jawo κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Σύστημα του Δουβλίνου — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Μεταφορά του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Έννοια της «διαφυγής» — Όροι παρατάσεως της προθεσμίας μεταφοράς — Άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σοβαρός κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως κατά το πέρας της διαδικασίας χορηγήσεως ασύλου — Συνθήκες διαβίωσης των δικαιούχων διεθνούς προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος)	7
2019/C 187/10	Υπόθεση C-236/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Canadian Solar Emea GmbH κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Άρθρο 9, παράγραφος 4 — Χρονικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 1168/2012)	9

2019/C 187/11	Υπόθεση C-237/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσως — Επιδότησεις — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας — Οριστικός αντισταθμιστικός δασμός — Κανονισμός (ΕΚ) 597/2009).....	9
2019/C 187/12	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-266/17 και C-267/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) κατά Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2 — Απευθείας ανάθεση — Συμβάσεις παροχής δημόσιων υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο και τραμ — Προϋποθέσεις — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Οδηγία 2004/18/ΕΚ).....	10
2019/C 187/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-297/17, C-318/17, C-319/17 και C-438/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim κ.λπ. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) κατά Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland κατά Taus Magamadon (C-438/17) (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Απόρριψη από τις αρχές ενός κράτους μέλους αιτήσεως ασύλου ως απαράδεκτης λόγω της προηγούμενης χορηγήσεως επικουρικής προστασίας εντός άλλου κράτους μέλους — Άρθρο 52 — Πεδίο εφαρμογής ratione temporis της οδηγίας αυτής — Άρθρα 4 και 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συστημικές ελλείψεις της διαδικασίας ασύλου σε αυτό το άλλο κράτος μέλος — Συστηματική απόρριψη των αιτήσεων ασύλου — Πραγματικός και αποδεδειγμένος κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως — Συνθήκες διαβιώσεως των δικαιούχων επικουρικής προστασίας στο εν λόγω κράτος).....	11
2019/C 187/14	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-350/17 και C-351/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mobit Soc.cons.arl κατά Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA κατά Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 — Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές — Άρθρο 5 — Ανάθεση συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Άρθρο 5, παράγραφος 2 — Απευθείας ανάθεση — Έννοια του όρου «εγκώριος φορέας» — Αρχή που ασκεί ανάλογο έλεγχο — Άρθρο 8, παράγραφος 2 — Μεταβατικό καθεστώς — Ημερομηνία λήξεως της ισχύος συμβάσεων που έχουν συναφθεί με απευθείας ανάθεση).....	13
2019/C 187/15	Υπόθεση C-427/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Συλλογή και επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Καλύτερες τεχνικές γνώσεις που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος — Αρχή της αναλογικότητας των εξόδων — Βάρος της απόδειξης — Αποδεικτικά μέσα).....	14
2019/C 187/16	Υπόθεση C-443/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abraxis Bioscience LLC κατά Comptroller General of Patents (Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακο για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3, στοιχείο δ' — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Λήψη της πρώτης άδειας κυκλοφορίας του προϊόντος, ως φαρμάκου, στην αγορά — Άδεια κυκλοφορίας φαρμάκου το οποίο συνιστά νέο παρασκεύασμα ήδη εγκεκριμένης δραστικής ουσίας).....	15
2019/C 187/17	Υπόθεση C-444/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Préfet des Pyrénées-Orientales κατά Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Έλεγχοι στα σύνορα, άσυλο και μετανάστευση — Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 — Άρθρο 32 — Προσωρινή επαναφορά από κράτος μέλος των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορά του — Παράνομη είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας — Εξομοίωση των εσωτερικών συνόρων με τα εξωτερικά σύνορα — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α').....	15

2019/C 187/18	Υπόθεση C-465/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S κατά Stadt Solingen (Προδικαστική παραπομπή — Σύναψη δημοσίων συμβάσεων — Οδηγία 2014/24/ΕΕ — Άρθρο 10, στοιχείο η' — Ειδικές εξαιρέσεις για συμβάσεις υπηρεσιών — Υπηρεσίες πολιτικής άμυνας, πολιτικής προστασίας και πρόληψης κινδύνων — Μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις — Υπηρεσίες ασθενοφόρων για τη διακομιδή ασθενών — Ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο)	16
2019/C 187/19	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-487/17 έως C-489/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινικές δίκες κατά Alfonso Verlezza κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/98/ΕΚ και απόφαση 2000/532/ΕΚ — Απόβλητα — Ταξινόμηση αποβλήτων ως επικίνδυνων — Απόβλητα στα οποία μπορούν να αντιστοιχούν κωδικοί τόσο επικίνδυνων όσο και μη επικίνδυνων αποβλήτων)	17
2019/C 187/20	Υπόθεση C-498/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14, στοιχεία β' και γ' — Υγειονομική ταφή αποβλήτων — Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής αποβλήτων — Παράβαση)	18
2019/C 187/21	Υπόθεση C-545/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mariusz Pawlak κατά Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Προδικαστική παραπομπή — Εσωτερική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγίες 97/67/ΕΚ και 2008/6/ΕΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Έννοια των «αποκλειστικών ή ειδικών δικαιωμάτων για την εγκαθίδρυση και την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών» — Άρθρο 8 — Δικαίωμα των κρατών μελών να οργανώνουν την υπηρεσία συστημένων η οποία χρησιμοποιείται στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών — Προθεσμία για την κατάθεση δικογράφου ενώπιον δικαστηρίου — Σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία του εθνικού δικαίου — Όρια — Επικλήση του άμεσου αποτελέσματος από φορέα κράτους μέλους στο πλαίσιο δικαστικής διαφοράς με ιδιότητα)	19
2019/C 187/22	Υπόθεση C-578/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κίνησε η Oy Hartwall Ab (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 2 και άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απαράδεκτο της καταχωρίσεως ή ακυρότητα — In concreto εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα — Χαρακτηρισμός του σήματος — Επιρροή — Χρωματικό ή εικονιστικό σήμα — Γραφική παράσταση σήματος το οποίο παρουσιάζεται υπό εικονιστική μορφή — Προϋποθέσεις καταχωρίσεως — Γραφική παράσταση που δεν είναι αρκούντως σαφής και ακριβής)	20
2019/C 187/23	Υπόθεση C-590/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Henri Rouvin, Marie Dijoux, σύζυγος H. Rouvin κατά Electricité de France (EDF) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, στοιχεία β' και γ' — Έννοιες του «καταναλωτή» και του «επαγγελματία» — Χρηματοδότηση της αγοράς κυρίας κατοικίας — Στεγαστικό δάνειο χορηγούμενο από τον εργοδότη σε υπάλληλο και στο/στη σύζυγο του εν λόγω υπαλλήλου, ως συνοφειλέτη ευθυνόμενο αλληλεγγύως και εις ολόκληρον)	21
2019/C 187/24	Υπόθεση C-637/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cogeco Communications Inc κατά Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 102 ΣΛΕΕ — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Οδηγία 2014/104/ΕΕ — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Άρθρο 10, παράγραφοι 2 έως 4 — Άρθρα 21 και 22 — Αγωγές αποζημιώσεως βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποτελέσματα των αποφάσεων των εθνικών αρχών ή δικαστηρίων — Προθεσμία παραγραφής — Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο — Διαχρονική εφαρμογή)	21
2019/C 187/25	Υπόθεση C-681/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — slewo — schlafen leben wohnen GmbH κατά Sascha Ledowski (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ια', και άρθρο 16, στοιχείο ε' — Σύμβαση εξ αποστάσεως — Δικαίωμα υπαναχωρήσεως — Εξαιρέσεις — Έννοια της φράσεως «σφραγισμέν[α] αγαθ[ά] τα οποία δεν είναι κατάλληλα προς επιστροφή, για λόγους προστασίας της υγείας ή για λόγους υγιεινής, και τα οποία έχουν αποσφραγιστεί μετά την παράδοση» — Στρώματα των οποίων το προστατευτικό περιτύλιγμα αφαιρέθηκε από τον καταναλωτή μετά την παράδοση)	22

2019/C 187/26	Υπόθεση C-702/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unareti SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico (Προδικαστική παραπομπή — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Συμβάσεις παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας διανομής — Πρόωρη λήξη, κατά την εκπνοή μεταβατικής περιόδου, των συμβάσεων παραχωρήσεως — Αποζημίωση που οφείλεται από τον νέο παραχωρησιούχο στον απερχόμενο παραχωρησιούχο — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)	23
2019/C 187/27	Υπόθεση C-60/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS Tallinna Vesi κατά Keskkonnaamet (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 2008/98/ΕΚ — Επαναχρησιμοποίηση και ανάκτηση των αποβλήτων — Ειδικά κριτήρια για τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων λυματολάσπης κατόπιν επεξεργασίας ανακτήσεως — Έλλειψη κριτηρίων σε ευρωπαϊκό ή εθνικό επίπεδο)	24
2019/C 187/28	Υπόθεση C-101/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Idi Srl κατά Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (Προδικαστική παραπομπή — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Προσωπική κατάσταση του υποψηφίου ή του προσφέροντος — Δυνατότητα των κρατών μελών να αποκλείουν από τη συμμετοχή στη διαδικασία για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης οικονομικό φορέα ως προς τον οποίον έχει κινηθεί διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει τον αποκλεισμό προσώπων ως προς τα οποία «έχει κινηθεί» διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού, εκτός από την περίπτωση που το σχέδιο συμβιβασμού προβλέπει τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας — Οικονομικός φορέας που έχει καταθέσει αίτηση υπαγωγής στη διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού, επιφυλασόμενος της δυνατότητας να υποβάλει σχέδιο προβλέπον τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας)	25
2019/C 187/29	Υπόθεση C-129/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SM κατά Entry Clearance Officer, UK Visa Section (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Μέλη της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης — Άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «απευθείας κατών» — Παιδί υπό μόνιμη νόμιμη κηδεμονία στο πλαίσιο του αλγερινού συστήματος kafala (ανάληψης της επιμέλειας) — Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Άλλα μέλη της οικογένειας — Άρθρο 7 και άρθρο 24, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οικογενειακή ζωή — Υπέρτερο συμφέρον του παιδιού)	26
2019/C 187/30	Υπόθεση C-144/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd κατά Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Οριστικός δασμός ανταντάμπινγκ επί των εισαγωγών παρασκευασμένου ή διατηρημένου γλυκού καλαμποκιού σε κόκκους, καταγωγής Ταϊλάνδης — Ενδιάμεση επανεξέταση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009)	27
2019/C 187/31	Υπόθεση C-201/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mydibel SA κατά État belge (Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Έκπτωση του φόρου εισροών — Ακίνητο αγαθό επενδύσεως — Πώληση και επαναμίσθωση (sale and lease back) — Διακανονισμός των εκπτώσεων του ΦΠΑ — Αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)	27
2019/C 187/32	Υπόθεση C-245/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tribunale ordinario di Udine (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tecnoservice Int. Srl, υπό πτώχευση κατά Poste Italiane SpA (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2007/64/ΕΚ — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Εντολή πληρωμής διά μεταφοράς πιστώσεως — Λανθασμένο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο πληρωτής — Εκτέλεση της πράξεως πληρωμής βάσει του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης — Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου)	28

2019/C 187/33	Υπόθεση C-275/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Milan Vinský κατά Odvolací finanční ředitelství (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 131 και άρθρο 146, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Απαλλαγή των παραδόσεων αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προϋπόθεση απαλλαγής που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο — Υπαγωγή αγαθών σε ορισμένο τελωνειακό καθεστώς — Απόδειξη υπαγωγής στο καθεστώς της εξαγωγής)	29
2019/C 187/34	Υπόθεση C-312/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société treatments chimice des métaux κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Συμπράξεις — Αγορά της ανακυκλώσεως συσσωρευτών αυτοκινήτων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και επιβάλλονται πρόστιμα — Διορθωτική απόφαση με την οποία προστίθεται για κάθε αποδέκτη η αξία των αγορών η οποία δεν είχε περιληφθεί στην αρχική απόφαση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Χρονικό σημείο ενάρξεως — Εκπρόθεσμο — Απαράδεκτο)	30
2019/C 187/35	Υπόθεση C-81/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) την 1η Φεβρουαρίου 2019 — NG, OH κατά SC Banca Transilvania SA	30
2019/C 187/36	Υπόθεση C-83/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunalul Olt (Ρουμανία) στις 5 Φεβρουαρίου 2019 — Asociația «Forumul Judecătorilor Din România» κατά Inspectia Judiciară	31
2019/C 187/37	Υπόθεση C-127/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) στις 18 Φεβρουαρίου 2019 — Asociația «Forumul Judecătorilor din România», Asociația «Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor» κατά Consiliul Superior al Magistraturii.	32
2019/C 187/38	Υπόθεση C-138/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 — DY	33
2019/C 187/39	Υπόθεση C-139/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 — DY	34
2019/C 187/40	Υπόθεση C-140/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 — EX	36
2019/C 187/41	Υπόθεση C-141/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 — EX	37
2019/C 187/42	Υπόθεση C-184/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 26 Φεβρουαρίου 2019 — Hecta Viticol SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Υπόθεση C-187/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-537/17, De Loecker κατά EYED.	39
2019/C 187/44	Υπόθεση C-195/19: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 — PJ κατά QK	40

2019/C 187/45	Υπόθεση C-211/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 6 Μαρτίου 2019 — UO κατά Készenléti Rendőrség.....	41
2019/C 187/46	Υπόθεση C-223/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Wiener Neustadt (Αυστρία) στις 13 Μαρτίου 2019 — YS κατά NK.....	42
2019/C 187/47	Υπόθεση C-225/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 14 Μαρτίου 2019 — R.N.N.S. κατά Minister van Buitenlandse Zaken	43
2019/C 187/48	Υπόθεση C-226/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 14 Μαρτίου 2019 — K.A. κατά Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	Υπόθεση C-229/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 14 Μαρτίου 2019 — Dexia Nederland BV κατά XXX	46
2019/C 187/50	Υπόθεση C-237/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 19 Μαρτίου 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. κατά Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala.....	46
2019/C 187/51	Υπόθεση C-241/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαρτίου 2019 ο George Haswani κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση T-477/17, Haswani κατά Συμβουλίου	47
2019/C 187/52	Υπόθεση C-258/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 27 Μαρτίου 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.....	48
2019/C 187/53	Υπόθεση C-260 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαρτίου 2019 η Bena Properties Co. SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση T-412/16, Bena Properties κατά Συμβουλίου	49
2019/C 187/54	Υπόθεση C-261 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαρτίου 2019 η Cham Holding Co. SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Ιανουαρίου 2019, στην υπόθεση T-413/16, Cham κατά Συμβουλίου	50
2019/C 187/55	Υπόθεση C-262/19: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) την 28η Μαρτίου 2019 — RM, SN κατά Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος ΑΕ	51
2019/C 187/56	Υπόθεση C-272/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) την 1η Απριλίου 2019 — VQ κατά Land Hessen	52
2019/C 187/57	Υπόθεση C-277/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Orčinski sud u Zadru (Κροατία) στις 2 Απριλίου 2019 — R.D., A.D. κατά Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	53
2019/C 187/58	Υπόθεση C-281/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Paris (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2019 — XS κατά Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	Υπόθεση C-316/19: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας....	55

Γενικό Δικαστήριο

- 2019/C 187/60 Υπόθεση T-388/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Deutsche Post κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Τομέας των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Χρηματοδότηση των πρόσθετων μισθολογικών και κοινωνικών δαπανών που αφορούν μέρος του προσωπικού της Deutsche Post με επιχορηγήσεις και έσοδα προερχόμενα από την αμοιβή υπηρεσιών βάσει καθορισμένου τιμολογίου — Απόφαση περί επεκτάσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη νέων ενισχύσεων κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξέτασης — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Συνέπειες της ακυρώσεως της τελικής αποφάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 57
- 2019/C 187/61 Υπόθεση T-182/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Sopra Steria Group κατά Κοινοβουλίου (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής στο Κοινοβούλιο καθώς και σε άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης — Αποκλεισμός από τις διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων — Δυνητική σύγκρουση συμφερόντων — Παράλειψη παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή — Άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού — Διαφάνεια — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού)..... 58
- 2019/C 187/62 Υπόθεση T-259/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Close και Cegelec κατά Κοινοβουλίου (Συμβάσεις δημοσίων έργων — Διαδικασία διαγωνισμού — Κατασκευή μονάδας ενέργειας — Επέκταση και ανακαίνιση του κτιρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Ανάθεση του έργου σε άλλον διαγωνιζόμενο — Κριτήρια επιλογής — Χρηματοδοτική και οικονομική ικανότητα — Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως) 58
- 2019/C 187/63 Υπόθεση T-492/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που εφάρμοσε η Γερμανία υπέρ του αερολιμένα Frankfurt-Hahn και των αεροπορικών εταιριών που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα — Απόφαση η οποία χαρακτηρίζει τα μέτρα υπέρ του αερολιμένα Frankfurt-Hahn κρατικές ενισχύσεις συμβατές με την εσωτερική αγορά και διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση υπέρ των αεροπορικών εταιριών που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο) 59
- 2019/C 187/64 Υπόθεση T-300/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής (Επιδοτήσεις — Εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όγκιμο χυτοσίδηρο καταγωγής Ινδίας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/387 — Επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού — Ινδικό καθεστώς που επιβάλλει εξαγωγικό φόρο στο σιδηρομετάλλευμα και διπλή χρέωση στις σιδηροδρομικές εμπορευματικές μεταφορές η οποία πλήττει τη μεταφορά σιδηρομεταλλεύματος προοριζόμενου για εξαγωγή — Άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1037] — Χρηματοδοτική συνεισφορά — Παροχή αγαθών — Πράξη συνιστάμενη στην «ανάθεση» σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει πράξη αποτελούσα χρηματοδοτική συνεισφορά — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 597/2009 — Ατομικός χαρακτήρας της επιδότησης — Άρθρο 6, στοιχείο δ', του κανονισμού 597/2009 — Υπολογισμός του οφέλους — Ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης — Υπολογισμός της υποτιμολόγησης και του περιθωρίου ζημίας — Απώδης συνάφεια — Πρόσβαση σε εμπιστευτικά στοιχεία της έρευνας κατά των επιδοτήσεων — Δικαιώματα άμυνας) . . . 60
- 2019/C 187/65 Υπόθεση T-301/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής ((Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όγκιμο χυτοσίδηρο καταγωγής Ινδίας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/388 — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036] — Περιθώριο ντάμπινγκ — Καθορισμός της τιμής εξαγωγής — Σύνδεσμος μεταξύ εξαγωγέα και εισαγωγέα — Αξιόπιστη τιμή εξαγωγής — Κατασκευή της τιμής εξαγωγής — Εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησης και τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα — Εύλογο περιθώριο για το κέρδος — Ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης — Υπολογισμός της υποτιμολόγησης και του περιθωρίου ζημίας — Απώδης συνάφεια — Πρόσβαση σε εμπιστευτικά στοιχεία της έρευνας αντιντάμπινγκ — Δικαιώματα άμυνας)..... 61
- 2019/C 187/66 Υπόθεση T-643/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Gamaa Islamya Égypte κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων, ομάδων και οντοτήτων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα να χαρακτηριστεί αρχή τρίτου κράτους ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κύρωση των πράξεων του Συμβουλίου) 62

2019/C 187/67	Υπόθεσις T-910/16 και T-911/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2019 — Hesse και Wedl & Hofmann κατά EUIPO (TESTA ROSSA) ((Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TESTA ROSSA — Μερική κήρυξη έκπτωσης — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόδειξη της χρήσης — Χρήση του επίδικου σήματος έναντι των τρίτων — Ίση μεταχείριση))	64
2019/C 187/68	Υπόθεση T-5/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2019 — Sharif κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Αναλογικότητα — Προσβολή της φήμης)	64
2019/C 187/69	Υπόθεση T-51/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Πολωνία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Τομείς των οπωροκηπευτικών — Ενίσχυση σε ομάδες παραγωγών — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Πολωνία — Αδυναμίες σε βασικούς ελέγχους — Έλεγχοι των σχεδίων αναγνώρισης και των κριτηρίων αναγνώρισης — Έλεγχοι των αιτήσεων ενίσχυσης — Οικονομική συνοχή — Εύλογος χαρακτήρας των δαπανών — Συστημικές πλημμέλειες — Κίνδυνος για το ΕΓΤΕ — Κατ' αποκοπή διορθώσεις 25 %)	65
2019/C 187/70	Υπόθεση T-108/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2019 — ClientEarth κατά Επιτροπής (REACH — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 — Φθαλικός δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρας (DEHP) — Απόρριψη, ως αβάσιμης, αιτήσεως για την εσωτερική επανεξέταση αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειας διαθέσεως στην αγορά — Νομικό σφάλμα — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006)	66
2019/C 187/71	Υπόθεση T-223/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) ((Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ADAPTA POWDER COATINGS — Κήρυξη της ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου))	67
2019/C 187/72	Υπόθεση T-224/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) ((Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Bio proof ADAPTA — Κήρυξη της ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου))	68
2019/C 187/73	Υπόθεση T-225/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) ((Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Bio proof ADAPTA — Κήρυξη της μερικής ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου))	69

2019/C 187/74	Υπόθεση T-229/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Γερμανία κατά Επιτροπής (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 — Κανονισμός (ΕΕ) 1025/2012 — Προϊόντα του τομέα δομικών κατασκευών — Εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013 και EN 14904:2006 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	70
2019/C 187/75	Υπόθεση T-319/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Aldridge κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — OLAF — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Απόφαση του διευθυντή της OLAF με την οποία θεσπίζεται μία μόνο ανακατάταξη στον ανώτερο βαθμό — Αίτημα διεξαγωγής ετήσιας διαδικασίας ανακατάταξης — Μέτρο γενικού χαρακτήρα — Προθεσμία για την άσκηση προσφυγής — Έναρξη — Δημοσίευση στο ενδοδίκτυο — Απαράδεκτο).....	71
2019/C 187/76	Υπόθεση T-371/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής (Αναγωνισμός — Αγορά συνόλων τσιπ βασικής ζώνης που χρησιμοποιούνται σε ηλεκτρονικές συσκευές για το ευρύ κοινό — Διοικητική διαδικασία. — Άρθρο 18, παράγραφος 3, και άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Απόφαση περί παροχής πληροφοριών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναγκαιότητα των αιτούμενων πληροφοριών — Αναλογικότητα — Βάρος αποδείξεως — Αρχής της απαγορεύσεως της αυτοενοχοποιήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως).....	72
2019/C 187/77	Υπόθεση T-655/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Inditex κατά EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZARA TANZANIA ADVENTURES — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZARA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Χρήση επιζήμια για τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων).....	73
2019/C 187/78	Υπόθεση T-765/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Kiku κατά ΚΓΦΠ — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) (Ποικιλίες φυτών — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Ποικιλία μήλων Pinova — Απόρριψη της αίτησης κήρυξης ακυρότητας — Καινοφανές της ποικιλίας — Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 — Βάρος απόδειξης — Άρθρο 76 του κανονισμού 2100/94 — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών από το ΚΓΦΠ).....	74
2019/C 187/79	Υπόθεση T-277/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Zitro IP κατά EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PICK & WIN MULTISLOT — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	74
2019/C 187/80	Υπόθεση T-303/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — AV κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Άρθρο 13 του ΚΛΠ — Ιατρική εξέταση που προηγείται της πρόσληψης — Ελλιπείς δηλώσεις κατά την ιατρική εξέταση — Παράλειψη του ενδιαφερομένου να δηλώσει ασθένεια — Μεταγενέστερη ανακάλυψη από την ΑΣΣΠΑ — Άρθρο 32 του ΚΛΠ — Αναδρομική εφαρμογή ρήτρας ιατρικής επιφυλάξεως πενταετούς διάρκειας — Αίτηση γνωμοδότησης της επιτροπής αναπηρίας — Εύλογη προθεσμία — Ευθύνη — Ηθική βλάβη).....	75
2019/C 187/81	Υπόθεση T-323/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Fomanu κατά EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Απεικόνιση πεταλούδας) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης έκπτωσης — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει πεταλούδα — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Μερική έκπτωση — Άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001).....	76
2019/C 187/82	Υπόθεση T-403/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Pharmadom κατά EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Demande WS wellpharma shop — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα WELL AND WELL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	77

2019/C 187/83	Υπόθεση T-468/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2019 — NSC Holding κατά EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CONDOR SERVICE, NSC — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης IBERCONDOR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ενδιαφερόμενο κοινό — Ομοιότητα των υπηρεσιών — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)	77
2019/C 187/84	Υπόθεση T-477/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Užstato sistemos administratorius κατά EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Απεικόνιση φιάλης και βέλους) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει φιάλη και βέλος — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει μεταλλικό κουτί, φιάλη και βέλος — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)	78
2019/C 187/85	Υπόθεση T-555/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2019 — Medrobotics κατά EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης See More. Reach More. Treat More. — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	79
2019/C 187/86	Υπόθεση T-701/18: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — SJ κατά Επιτροπής.....	80
2019/C 187/87	Υπόθεση T-177/19: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA).....	80
2019/C 187/88	Υπόθεση T-186/19: Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2019 — Zubedi κατά Συμβουλίου	82
2019/C 187/89	Υπόθεση T-189/19: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2019 — Haikal κατά Συμβουλίου.....	82
2019/C 187/90	Υπόθεση T-211/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου	84
2019/C 187/91	Υπόθεση T-213/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — AW κατά Κοινοβουλίου.....	85
2019/C 187/92	Υπόθεση T-239/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Vinos de Arganza κατά EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	Υπόθεση T-241/19: Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2019 — Ισπανία κατά Επιτροπής.....	86
2019/C 187/94	Υπόθεση T-249/19: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Karpeta-Kovalyova κατά Επιτροπής.....	87
2019/C 187/95	Υπόθεση T-250/19: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2019 — Tradición CZ κατά EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.).....	88
2019/C 187/96	Υπόθεση T-255/19: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne κατά EUIPO (BIOTON)	89

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 187/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 182 της 27.5.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 172 της 20.5.2019

EE C 164 της 13.5.2019

EE C 155 της 6.5.2019

EE C 148 της 29.4.2019

EE C 139 της 15.4.2019

EE C 131 της 8.4.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-377/16) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Διαδικασία επιλογής συμβασιούχων υπαλλήλων — Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος — Οδηγοί — Ομάδα καθηκόντων I — Γλωσσικές γνώσεις — Περιορισμός των γλωσσών που μπορούν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 της διαδικασίας επιλογής μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική — Γλώσσα επικοινωνίας — Κανονισμός 1 — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού — Δυσμενής διάκριση λόγω γλώσσας — Δικαιολόγηση — Συμφέρον της υπηρεσίας)

(2019/C 187/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. J. García-Valdecasas Dorrego και M. A. Sampol Pucurull)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Nessaf, C. Burgos και M. Rantala)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Ομάδα καθηκόντων I — Οδηγοί (Α/Γ), EP/CAST/S/16/2016.
- 2) Ακυρώνει τη βάση δεδομένων που καταρτίστηκε δυνάμει της πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Ομάδα καθηκόντων I — Οδηγοί (Α/Γ), EP/CAST/S/16/2016.
- 3) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας
κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-405/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει ορισμένων διατάξεων του τροποποιημένου γερμανικού νόμου περί ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (νόμος EEG του 2012) — Ενίσχυση υπέρ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις εν μέρει μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Πλεονέκτημα — Κρατικοί πόροι — Δημόσιος έλεγχος των πόρων — Μέτρο εξομοιούμενο με φόρο καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας)

(2019/C 187/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz, επικουρούμενοι από τον T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και T. Maxian Rusche)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Μαΐου 2016, Γερμανία κατά Επιτροπής (T-47/15, EU:T:2016:281).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2015/1585 της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) [που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας].
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναιρετικής όσο και της πρωτόδικης διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 326 της 5.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής
Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-620/16) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 258 ΣΛΕΕ — Απόφαση 2014/699/ΕΕ — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας — Άρθρο 4, παράγραφος 3, της ΣΕΕ — Παραδεκτό — Αποτελέσματα της προσαπτόμενης συμπεριφοράς κατά την ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη — Συνεχιζόμενα αποτελέσματα όσον αφορά την ενότητα και τη συνοχή της διεθνούς δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επάρκεια των μέτρων που έλαβε το συγκεκριμένο κράτος μέλος για να συμμορφωθεί με την αιτιολογημένη γνώμη — Καταψήφιση από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας της θέσης της Ένωσης που ορίσθηκε με την απόφαση 2014/699/ΕΕ κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής του Διακυβερνητικού Οργανισμού Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (OTIF) και αντίθεση που εξέφρασε το εν λόγω κράτος μέλος ως προς τη θέση αυτή και ως προς τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου ο οποίος προβλέπεται στην ως άνω απόφαση)

(2019/C 187/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux και J. Norris-Usher)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Παρεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Liudvinaviciute-Cordeiro και J.-P. Hix)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, καταψηφίζοντας, κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής του Διακυβερνητικού Οργανισμού Διεθνών Σιδηροδρομικών Μεταφορών (ΟΤΙΦ), τη θέση που ορίζεται στην απόφαση 2014/699/ΕΕ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2014, σχετικά με τον καθορισμό της θέσης που θα ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής του ΟΤΙΦ όσον αφορά ορισμένες τροπολογίες στη σύμβαση για τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές (σύμβαση COTIF) και στα προσαρτήματά της, και αντιτασσόμενη δημοσίως στην εν λόγω θέση καθώς και στην άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτές είχαν καθοριστεί με την ως άνω απόφαση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση αυτή και από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της ΣΕΕ.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 22.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, Δημοκρατίας της Λιθουανίας

(Υπόθεση C-621/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Γενικοί διαγωνισμοί για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Προκήρυξη διαγωνισμού — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 5) — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 6) στον τομέα της προστασίας δεδομένων — Γλωσσικές γνώσεις — Δυνατότητα επιλογής της γλώσσας 2 των διαγωνισμών μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας — Γλώσσα επικοινωνίας με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) — Κανονισμός 1/58 — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Διάκριση λόγω γλώσσας — Δικαιολόγηση — Συμφέρον της υπηρεσίας — Δικαστικός έλεγχος)

(2019/C 187/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και G. Gattinara)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato), Δημοκρατία της Λιθουανίας

Παρεμβαίνουν υπέρ της αναιρεσίβλητης: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Ιταλικής Δημοκρατίας.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-680/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 30, παράγραφος 1 — Επιτροπή Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση — Παραπομπή ενώπιον της εν λόγω επιτροπής εξαρτώμενη από την προϋπόθεση να μην έχει ληφθεί προηγουμένως εθνική απόφαση — Δραστική ουσία οιστραδιόλη — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσονται τα κράτη μέλη να αποσύρουν από την αγορά τα φάρμακα για τοπική χρήση που περιέχουν οιστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 % και να τροποποιήσουν τις εθνικές άδειες κυκλοφορίας των φαρμάκων αυτών)

(2019/C 187/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρεσείουσες: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (εκπρόσωποι: P. Klappich και C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B.-R. Killmann, A. Sipos και M. Šimerdová)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Οκτωβρίου 2016, August Wolff και Remedia κατά Επιτροπής (T-672/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:623).
- 2) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση C(2014) 6030 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Αυγούστου 2014, σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας φαρμάκων για τοπική χρήση με υψηλή συγκέντρωση οιστραδιόλης βάσει του άρθρου 31 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που με την εν λόγω εκτελεστική απόφαση υποχρεώνονται τα κράτη μέλη να τηρούν τις προβλεπόμενες σε αυτήν υποχρεώσεις για τα φάρμακα για τοπική χρήση τα οποία περιέχουν οιστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 %, είτε αυτά μνημονεύονται στο παράρτημα I της εν λόγω εκτελεστικής αποφάσεως είτε όχι, και των οποίων τις άδειες κυκλοφορίας κατέχουν η Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel και η Remedia d.o.o., με εξαίρεση τον περιορισμό κατά τον οποίο τα μνημονευόμενα στο ίδιο παράρτημα φάρμακα για τοπική χρήση τα οποία περιέχουν οιστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 % μπορούν ακόμη να χρησιμοποιούνται μόνον ενδοκολλικώς.

- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας όσο και της αναιρετικής διαδικασίας, εξαιρουμένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τα οποία φέρουν η Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel και η Remedia d.o.o.

(¹) ΕΕ C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abanca Corporación Bancaria SA κατά Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA κατά Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-70/17 και C-179/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 6 και 7 — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Ρήτρα πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου — Κήρυξη της ρήτρας εν μέρει καταχρηστικής — Εξουσίες του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ρήτρας που χαρακτηρίζεται ως «καταχρηστική» — Υποκατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας από διάταξη του εθνικού δικαίου)

(2019/C 187/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

κατά

Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Διατακτικό

Τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια, αφενός, ότι αντιτίθενται στο να διατηρείται εν μέρει εν ισχύ μια ρήτρα περί πρόωρης λύσεως συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου η οποία κρίθηκε καταχρηστική, διά της απαλοιφής των στοιχείων που την καθιστούν καταχρηστική, όταν μια τέτοια απαλοιφή θα κατέληγε σε αναθεώρηση του περιεχομένου της εν λόγω ρήτρας επηρεάζοντας την ουσία της, και, αφετέρου, ότι τα ίδια αυτά άρθρα δεν αντιτίθενται στο να θεραπεύει το εθνικό δικαστήριο την ακυρότητα μιας τέτοιας καταχρηστικής ρήτρας, υποκαθιστώντας την με την τροποποιημένη νομοθετική διάταξη, στην οποία βασίσθηκε η ρήτρα αυτή και η οποία εφαρμόζεται σε περίπτωση συμφωνίας των συμβαλλόμενων μερών, υπό την προϋπόθεση ότι η επίμαχη σύμβαση ενυπόθηκου δανείου δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει σε περίπτωση καταργήσεως της εν λόγω καταχρηστικής ρήτρας και ότι η ακύρωση της συμβάσεως στο σύνολό της εκθέτει τον καταναλωτή σε ιδιαίτερος επιζήμιες συνέπειες.

(¹) ΕΕ C 121 της 18.4.2017.
ΕΕ C 231 της 17.07.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-127/17) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 96/53/ΕΚ — Διεθνείς μεταφορές — Οχήματα των οποίων οι τιμές βάρους και διαστάσεων είναι σύμφωνες προς τις οριακές τιμές που καθορίζονται στην οδηγία αυτή — Χρήση των οχημάτων αυτών, που έλαβαν άδεια κυκλοφορίας ή τέθηκαν σε κυκλοφορία σε ένα κράτος μέλος, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Σύστημα ειδικής άδειας — Άρθρα 3 και 7 — Πράξη Προσχώρησης του 2003 — Μεταβατικές διατάξεις — Παράρτημα XII, σημείο 8, παράγραφος 3)

(2019/C 187/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και W. Mölls)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, επικουρούμενοι από τον J. Waszkiewicz, εμπειρογνώμονα)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, επιβάλλοντας στις επιχειρήσεις μεταφορών την υποχρέωση κατοχής ειδικών αδειών προκειμένου να είναι δυνατόν τα οχήματά τους να κυκλοφορούν σε ορισμένες δημόσιες οδούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3 και 7 της οδηγίας 96/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τον καθορισμό, για ορισμένα οδικά οχήματα που κυκλοφορούν στην Κοινότητα, των μέγιστων επιτρεπόμενων διαστάσεων στις εθνικές και διεθνείς μεταφορές και των μέγιστων επιτρεπόμενων βαρών στις διεθνείς μεταφορές, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2015/719 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τα σημεία 3.1 και 3.4 του παραρτήματος I της εν λόγω οδηγίας 96/53.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abubacarr Jawo κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-163/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Σύστημα του Δουβλίνου — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Μεταφορά του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Έννοια της «διαφυγής» — Όροι παρατάσεως της προθεσμίας μεταφοράς — Άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σοβαρός κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως κατά το πέρασ της διαδικασίας χορηγήσεως ασύλου — Συνθήκες διαβιώσεως των δικαιούχων διεθνούς προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος)

(2019/C 187/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abubacarr Jawo

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο αιτών «διαφεύγει», κατ' ορθή ερμηνεία της διατάξεως αυτής, όταν αποφεύγει σκόπιμα τις αρμόδιες για τη μεταφορά του εθνικές αρχές προκειμένου να ματαιώσει τη μεταφορά αυτή. Μπορεί να θεωρηθεί ότι τούτο συμβαίνει, όταν η μεταφορά αυτή δεν μπορεί να εκτελεσθεί λόγω του γεγονότος ότι ο αιτών αυτός εγκατέλειψε τον τόπο διαμονής που του είχε υποδειχθεί χωρίς να έχει ενημερώσει τις αρμόδιες εθνικές αρχές για την απουσία του, υπό την προϋπόθεση ότι ήταν ενήμερος για τις υποχρεώσεις του συναφώς, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Ο εν λόγω αιτών διατηρεί τη δυνατότητα να αποδείξει ότι η παράλειψή του να ενημερώσει τις αρχές αυτές για την απουσία του δικαιολογείται από βάσιμους λόγους και όχι από την πρόθεση να αποφύγει τις εν λόγω αρχές.

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας κατά αποφάσεως περί μεταφοράς, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 29, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, υποστηρίζοντας ότι, δεδομένου ότι δεν είχε διαφύγει, η εξάμηνη προθεσμία έχει λήξει.

- 2) Το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 604/2013 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, προκειμένου να παραταθεί η προθεσμία μεταφοράς στους δεκαοκτώ μήνες κατ' ανώτατο όριο, αρκεί το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα να ενημερώσει, πριν από τη λήξη της εξάμηνης προθεσμίας μεταφοράς, το υπεύθυνο κράτος μέλος για το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος έχει διαφύγει και να ορίσει, ταυτοχρόνως, τη νέα προθεσμία μεταφοράς.
- 3) Το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του το ζήτημα αν το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιτίθεται στη μεταφορά ενός αιτούντος διεθνή προστασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του κανονισμού 604/2013, στο κράτος μέλος που, βάσει του εν λόγω κανονισμού, είναι κατ' αρχήν υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας, οσάκις, στην περίπτωση χορηγήσεως τέτοιας προστασίας εντός του εν λόγω κράτους μέλους, ο εν λόγω αιτών διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 4, λόγω των προβλέψιμων συνθηκών διαβιώσεως που θα αντιμετωπίσει ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Το άρθρο 4 του Χάρτη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε μια τέτοια μεταφορά του αιτούντος διεθνή προστασία, εκτός αν το δικαστήριο που έχει επιληφθεί προσφυγής κατά της αποφάσεως περί μεταφοράς διαπιστώσει, βάσει αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως ενημερωμένων στοιχείων και υπό το πρίσμα του επιπέδου προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων που διασφαλίζεται από το δίκαιο της Ένωσης, ότι όντως υφίσταται ο κίνδυνος αυτός για τον εν λόγω αιτούντα εκ του λόγου ότι, σε περίπτωση μεταφοράς, αυτός θα περιέλθει, ανεξαρτήτως της θέλησώς του και των προσωπικών του επιλογών, σε κατάσταση έσχατης υλικής στερήσεως.

(¹) ΕΕ C 318 της 25.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Canadian Solar Emea GmbH κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Άρθρο 9, παράγραφος 4 — Χρονικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 1168/2012)

(2019/C 187/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, πρώην Csi Solar Power (China) Inc. (εκπρόσωποι: J. Bourgeois και A. Willems, avocats, S. De Knop, M. Meulenbelt και B. Natens, advocaten)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Marcos Fraile, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, avocată), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Kurlewatzky, J.-F. Brakeland και T. Maxian Rusche)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσως.
- 2) Οι Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd και Csi Solar Power Group Co. Ltd καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναίρεσως.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναίρεσως.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την αντανάιρεση.
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα που αφορούν την αντανάιρεση.

⁽¹⁾ EE C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Επιδότησεις — Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Κίνας — Οριστικός αντισταθμιστικός δασμός — Κανονισμός (ΕΚ) 597/2009)

(2019/C 187/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, πρώην Csi Solar Power (China) Inc. (εκπρόσωποι: J. Bourgeois, A. Willems, avocats, S. De Knop και M. Meulenbelt, advocaten)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (εκπρόσωπος: H. Marcos Fraile, επικουρούμενη από τον N. Tuominen, avocata) Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche, J. F. Brakeland και N. Kuplewatzky)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσης.
- 2) Οι Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd και Csi Solar Power Group Co. Ltd καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναίρεσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναίρεσης.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την αντανάιρεση.
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα που αφορούν την αντανάιρεση.

(¹) ΕΕ C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) κατά Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-266/17 και C-267/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2 — Απευθείας ανάθεση — Συμβάσεις παροχής δημόσιων υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο και τραμ — Προϋποθέσεις — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Οδηγία 2004/18/ΕΚ)

(2019/C 187/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

(Υπόθεση C-266/17)

Rhein-Sieg-Kreis

κατά

Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

παρισταμένης της: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(Υπόθεση C-267/17)

Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

κατά

Kreis Heinsberg

παρισταμένης της: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές, δεν εφαρμόζεται στην απευθείας ανάθεση δημοσίων συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών επιβατικών μεταφορών με λεωφορείο οι οποίες δεν λαμβάνουν μορφή συμβάσεων παραχώρησης υπηρεσιών κατά την έννοια των οδηγιών 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2014, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, και της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

(¹) EE C 283 της 28.8.2017.

EE C 169 της 14.8.2017

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim κ.λπ. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) κατά Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland κατά Taus Magamadov (C-438/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-297/17, C-318/17, C-319/17 και C-438/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Απόρριψη από τις αρχές ενός κράτους μέλους αιτήσεως ασύλου ως απαράδεκτης λόγω της προηγούμενης χορηγήσεως επικουρικής προστασίας εντός άλλου κράτους μέλους — Άρθρο 52 — Πεδίο εφαρμογής *ratione temporis* της οδηγίας αυτής — Άρθρα 4 και 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συστημικές ελλείψεις της διαδικασίας ασύλου σε αυτό το άλλο κράτος μέλος — Συστηματική απόρριψη των αιτήσεων ασύλου — Πραγματικός και αποδεδειγμένος κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως — Συνθήκες διαβιώσεως των δικαιούχων επικουρικής προστασίας στο εν λόγω κράτος)

(2019/C 187/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Bundesrepublik Deutschland (C-438/17)

κατά

Bundesrepublik Deutschland (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 52, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να προβλέψει την άμεση εφαρμογή της διατάξεως του εθνικού δικαίου η οποία μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη του την παράγραφο 2, στοιχείο α', του άρθρου 33 της εν λόγω οδηγίας επί των αιτήσεων ασύλου επί των οποίων δεν έχει ακόμη εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, οι οποίες υποβλήθηκαν πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 και πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω εθνικής διατάξεως. Αντιθέτως, μια τέτοια άμεση εφαρμογή αντιβαίνει στο εν λόγω άρθρο 52, πρώτο εδάφιο, ερμηνεύόμενο υπό το πρίσμα ιδίως του εν λόγω άρθρου 33, στην περίπτωση κατά την οποία τόσο η αίτηση ασύλου όσο και το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβλήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2013/32 και, σύμφωνα με το άρθρο 49 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, εξακολουθούν να εμπίπτουν πλήρως στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.
- 2) Σε περίπτωση όπως επίμαχη στο πλαίσιο των υποθέσεων C 297/17, C 318/17 και C 319/17, το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να απορρίπτουν αίτηση ασύλου ως απαράδεκτη βάσει της παραγράφου 2, στοιχείο α', του εν λόγω άρθρου 33, χωρίς να πρέπει ή να μπορούν να προσφύγουν κατά προτεραιότητα στις διαδικασίες αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως που προβλέπει ο κανονισμός 604/2013.
- 3) Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμποδίζει την εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση της παρεχόμενης από την εν λόγω διάταξη δυνατότητας απορρίψεως ως απαράδεκτης μιας αιτήσεως περί χορηγήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα για τον λόγο ότι έχει ήδη χορηγηθεί στον αιτούντα επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος, όταν οι προβλεπόμενες συνθήκες διαβιώσεως που θα αντιμετωπίσει ο αιτών ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας σε αυτό το άλλο κράτος μέλος δεν θα τον εκθέσουν σε σοβαρό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το γεγονός ότι οι δικαιούχοι μιας τέτοιας επικουρικής προστασίας ουδόλως λαμβάνουν, στο εν λόγω κράτος μέλος, παροχές προς εξασφάλιση της στοιχειώδους διαβιώσεως ή λαμβάνουν αισθητά πιο περιορισμένες παροχές τέτοιου είδους σε σύγκριση με τις παροχές άλλων κρατών μελών, χωρίς εντούτοις η μεταχείρισή τους να διαφέρει από εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του κράτους μέλους αυτού, μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση ότι ο αιτών αυτός θα εκτεθεί εντός του κράτους μέλους αυτού σε τέτοιον κίνδυνο μόνον εάν η κατάσταση αυτή έχει ως συνέπεια να περιέλθει ο αιτών, λόγω της ιδιαίτερως ευάλωτης θέσεώς του, ανεξαρτήτως της θελήσεώς του και των προσωπικών του επιλογών, σε κατάσταση έσχατης υλικής στερήσεως.

Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους άσκηση της ίδιας αυτής δυνατότητας, όταν η διαδικασία ασύλου στο άλλο κράτος μέλος που έχει χορηγήσει επικουρική προστασία στον αιτούντα καταλήγει στη συστηματική απόρριψη, χωρίς πραγματική εξέταση, της αιτήσεως για τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα σε αιτούντες διεθνή προστασία οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα κεφάλαια II και III της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας.

(¹) ΕΕ C 309 της 18.9.2017.

ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Mobit Soc.cons.arl κατά Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA κατά Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-350/17 και C-351/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 — Δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές — Άρθρο 5 — Ανάθεση συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Άρθρο 5, παράγραφος 2 — Απευθείας ανάθεση — Έννοια του όρου «εγχώριος φορέας» — Αρχή που ασκεί ανάλογο έλεγχο — Άρθρο 8, παράγραφος 2 — Μεταβατικό καθεστώς — Ημερομηνία λήξεως της ισχύος συμβάσεων που έχουν συναφθεί με απευθείας ανάθεση)

(2019/C 187/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

(Υπόθεση C-350/17)

Mobit Soc. cons. Arl

κατά

Regione Toscana

παρισταμένων των: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Υπόθεση C-351/17)

Autolinee Toscane SpA

κατά

Mobit Soc. cons. arl,

παρισταμένων των: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 5 και το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70, έχουν την έννοια ότι το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού δεν τυγχάνει εφαρμογής επί διαδικασίας αναθέσεως που διεξήχθη πριν από τις 3 Δεκεμβρίου 2019 και ότι, επομένως, μια αρμόδια αρχή η οποία αναθέτει, με απόφαση περί αναθέσεως περατώνουσα διαγωνιστική διαδικασία, πριν από την ημερομηνία αυτή, σύμβαση παραχωρήσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας οδικών τοπικών μεταφορών επιβατών δεν υποχρεούται να συμμορφωθεί με το εν λόγω άρθρο 5.

⁽¹⁾ ΕΕ C 330 της 2.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-427/17) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Συλλογή και επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Καλύτερες τεχνικές γνώσεις που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος — Αρχή της αναλογικότητας των εξόδων — Βάρος της απόδειξης — Αποδεικτικά μέσα.)

(2019/C 187/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: J. Quaney, M. Browne και M. A. Joyce, επικουρούμενοι από τους S. Kingston, BL, C. Toland, SC, και B. Murray, SC)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει:

- βάσει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, και του παραρτήματος I, Α και υποσημείωση 1, της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα ύδατα που συλλέγονται στο μικτό δίκτυο αποχετεύσεως αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων να συγκρατούνται και να διοχετεύονται για επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εν λόγω οδηγίας, όπως έχει τροποποιηθεί, όσον αφορά τους οικισμούς Athlone, Cork City, Enniscorthy εκτός του townland του Killagoley, Fermoy, Mallow, Middleton, Ringaskiddy και Roscommon Town,
- βάσει του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και/ή 3, της οδηγίας 91/271, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1137/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 και το παράρτημα I, Β, της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί, παραλείποντας να προβλέψει δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία όσον αφορά τους οικισμούς Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Middleton, Passage/Monkstown, Rathormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry και Youghal,
- βάσει του άρθρου 5, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 91/271, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1137/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 και το παράρτημα I, Β, της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα αστικά λύματα τα οποία διοχετεύονται στα δίκτυα αποχετεύσεως των οικισμών Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy εκτός του townland Killagoley, Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Middleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea και Tralee να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, όπως έχει τροποποιηθεί, και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, Β, της ίδιας οδηγίας, όπως έχει τροποποιηθεί, και
- βάσει του άρθρου 12, της οδηγίας 91/271, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1137/2008, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε να υπόκειται η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων στους οικισμούς Arklow και Castlebridge σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(1) EE C 293 της 4.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abraxis Bioscience LLC κατά Comptroller General of Patents

(Υπόθεση C-443/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακο για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3, στοιχείο δ' — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Λήψη της πρώτης άδειας κυκλοφορίας του προϊόντος, ως φαρμάκου, στην αγορά — Άδεια κυκλοφορίας φαρμάκου το οποίο συνιστά νέο παρασκεύασμα ήδη εγκεκριμένης δραστικής ουσίας)

(2019/C 187/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abraxis Bioscience LLC

κατά

Comptroller General of Patents

Διατακτικό

Το άρθρο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι η αναφερόμενη στο άρθρο 3, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, της οποίας γίνεται επίκληση προς στήριξη αιτήσεως χορηγήσεως συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για ένα νέο παρασκεύασμα παλαιότερης δραστικής ουσίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως η πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά του συγκεκριμένου προϊόντος ως φαρμάκου, όταν η εν λόγω δραστική ουσία έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο μιας τέτοιας άδειας ως δραστική ουσία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 309 της 18.09.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Préfet des Pyrénées-Orientales κατά Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Υπόθεση C-444/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Έλεγχοι στα σύνορα, άσυλο και μετανάστευση — Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 — Άρθρο 32 — Προσωρινή επαναφορά από κράτος μέλος των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορά του — Παράνομη είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας — Εξομοίωση των εσωτερικών συνόρων με τα εξωτερικά σύνορα — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α')

(2019/C 187/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Préfet des Pyrénées-Orientales

κατά

Abdelaziz Arrib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος συλλαμβάνεται πολύ κοντά στα εσωτερικά σύνορα και παραμένει παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους, ακόμη και όταν το εν λόγω κράτος μέλος έχει επαναφέρει, βάσει του άρθρου 25 του εν λόγω κανονισμού, τους ελέγχους στα σύνορα αυτά, λόγω σοβαρής απειλής για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια στο εν λόγω κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 330 της 2.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S κατά Stadt Solingen

(Υπόθεση C-465/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση δημοσίων συμβάσεων — Οδηγία 2014/24/ΕΕ — Άρθρο 10, στοιχείο η' — Ειδικές εξαιρέσεις για συμβάσεις υπηρεσιών — Υπηρεσίες πολιτικής άμυνας, πολιτικής προστασίας και πρόληψης κινδύνων — Μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις — Υπηρεσίες ασθενοφόρων για τη διακομιδή ασθενών — Ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο)

(2019/C 187/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

κατά

Stadt Solingen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύμβασης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή εξαίρεση από την εφαρμογή των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων συμπεριλαμβάνεται η περιθάλψη χρηζόντων άμεσης βοήθειας ασθενών εντός ασθενοφόρου άμεσης βοήθειας από διασώστη/διασώστη βασικής εκπαίδευσης, η οποία καλύπτεται από τον κωδικό CPV [CommonProcurementVocabulary (κοινό λεξιλόγιο για τις δημόσιες συμβάσεις)] 75252000-7 (υπηρεσίες διάσωσης), καθώς και η ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο, που περιλαμβάνει, πέραν της υπηρεσίας μεταφοράς, την περιθάλψη ασθενών εντός απλού ασθενοφόρου από διασώστη βασικής εκπαίδευσης επικουρούμενο από εθελοντή διασώστη, η οποία καλύπτεται από τον κωδικό CPV 85143000-3 (υπηρεσίες ασθενοφόρων), κατά το μέτρο που, όσον αφορά την εν λόγω ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο, διενεργείται πράγματι από κατάλληλα εκπαιδευμένο στις πρώτες βοήθειες προσωπικό και αφορά ασθενή ως προς τον οποίο υφίσταται κίνδυνος επιδεινώσεως της καταστάσεως της υγείας του κατά την ως άνω διακομιδή.

- 2) Το άρθρο 10, στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια, αφενός, ότι δεν επιτρέπει κοινωφελή σωματεία που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ως οργανώσεις πολιτικής προστασίας και πολιτικής άμυνας να θεωρούνται «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, στο μέτρο που η αναγνώριση του καθεστώτος κοινωφελούς σωματείου δεν εξαρτάται, βάσει του εθνικού δικαίου, από την επιδίωξη μη κερδοσκοπικού σκοπού και, αφετέρου, ότι οι οργανώσεις ή ενώσεις οι οποίες αποσκοπούν στην επιτέλεση κοινωνικού έργου, δεν έχουν εμπορικό σκοπό και επενδύουν εκ νέου τα τυχόν κέρδη προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός της οργάνωσης ή της ενώσεως συνιστούν «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

(¹) EE C 330 της 2.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινικές δίκες κατά Alfonso Verlezza κ.λπ.

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-487/17 έως C-489/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/98/ΕΚ και απόφαση 2000/532/ΕΚ — Απόβλητα — Ταξινόμηση αποβλήτων ως επικίνδυνων — Απόβλητα στα οποία μπορούν να αντιστοιχούν κωδικοί τόσο επικίνδυνων όσο και μη επικίνδυνων αποβλήτων)

(2019/C 187/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Διατακτικό

- 1) Το παράρτημα III της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1357/2014 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, καθώς και το παράρτημα της απόφασης 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2000, για αντικατάσταση της απόφασης 94/3/ΕΚ για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των στερεών αποβλήτων και της απόφασης 94/904/ΕΚ του Συμβουλίου για την κατάρτιση καταλόγου επικίνδυνων αποβλήτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα επικίνδυνα απόβλητα, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2014/955/ΕΕ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, έχουν την έννοια ότι ο κάτοχος αποβλήτου στο οποίο μπορούν να αντιστοιχούν κατοπτρικές καταχωρίσεις, του οποίου όμως η σύνθεση δεν είναι εκ των προτέρων γνωστή, πρέπει, για τους σκοπούς της ταξινόμησής του, να προσδιορίσει την εν λόγω σύνθεση και να αναζητήσει τις επικίνδυνες ουσίες που είναι ευλόγως δυνατό να περιέχονται σε αυτό, προκειμένου να διαπιστώσει αν το απόβλητο εμφανίζει επικίνδυνες ιδιότητες, και

μπορεί, προς τούτο, να χρησιμοποιεί δειγματοληψίες, χημικές αναλύσεις και δοκιμές κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) 440/2008 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 2008, για καθορισμό των μεθόδων δοκιμής κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH), ή κάθε άλλη διεθνώς αναγνωρισμένη δειγματοληψία, χημική ανάλυση και δοκιμή από τον κανονισμό.

- 2) Η αρχή της προφύλαξης έχει την έννοια ότι, όταν, μετά από μια όσο το δυνατόν πληρέστερη αξιολόγηση των κινδύνων, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης, είναι πρακτικώς αδύνατο για τον κάτοχο αποβλήτου το οποίο μπορεί να ταξινομηθεί είτε υπό κωδικούς που αντιστοιχούν σε επικίνδυνα απόβλητα είτε υπό κωδικούς που αντιστοιχούν σε μη επικίνδυνα απόβλητα να προσδιορίσει αν υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες ή να αξιολογήσει την επικινδυνότητα του εν λόγω αποβλήτου, το απόβλητο πρέπει να ταξινομηθεί ως επικίνδυνο.

(¹) ΕΕ 374 της 6.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-498/17) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14, στοιχεία β' και γ' — Υγειονομική ταφή αποβλήτων — Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής αποβλήτων — Παράβαση)

(2019/C 187/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, F. Thiran και E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα, όσον αφορά τους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων Avigliano (τοποθεσία Serre Le Brece), Ferrandina (τοποθεσία Venita), Genzano di Lucania (τοποθεσία Matinella), Latronico (τοποθεσία Torre), Lauria (τοποθεσία Carpineto), Maratea (τοποθεσία Montescuro), Moliterno (τοποθεσία Tempa La Guarella), τους δύο χώρους υγειονομικής ταφής Potenza (τοποθεσία Montegrosso-Pallareta), τους χώρους υγειονομικής ταφής Rapolla (τοποθεσία Albero in Piano), Roccapona (τοποθεσία Serre), Sant'Angelo Le Fratte (τοποθεσία Farisi), Campotosto (τοποθεσία Reperduto), Capistrello (τοποθεσία Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (τοποθεσία Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.Ili Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (εταιρία Caffaro), Atella (τοποθεσία Cafaro), Corleto Perticara (τοποθεσία Tempa Masone), Marsico Nuovo (τοποθεσία Galaino), Matera (τοποθεσία La Martella), Pescopagano (τοποθεσία Domacchia), Rionero in Volture (τοποθεσία Ventaruolo), Salandra (τοποθεσία Piano del Governo), San Mauro Forte (τοποθεσία Priati), Senise (τοποθεσία Palomabara), Tito (τοποθεσία Aia dei Monaci), Tito (τοποθεσία Valle del Forno), Capestrano (τοποθεσία Tirasegno), Castellalto (τοποθεσία Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (τοποθεσία Termine), Corfinio (τοποθεσία Cannucce), Corfinio (τοποθεσία Case querceto), Mosciano S. Angelo (τοποθεσία Santa Assunta), S. Omero (τοποθεσία Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (τοποθεσία Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (τοποθεσία Serra Pastore), Trivignano (πρώην Cava Zof) και Torviscosa (τοποθεσία La Valletta), προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, στοιχείο ζ', και 13 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, η λειτουργία εκείνων από τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων οι οποίοι δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, άδεια συνέχισης της λειτουργίας τους, ή παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καταστούν σύμφωνοι

προς την οδηγία αυτή εκείνοι από τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων οι οποίοι έλαβαν άδεια συνέχισης της λειτουργίας τους, υπό την επιφύλαξη των όρων του παραρτήματος I, σημείο 1, της ίδιας οδηγίας, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 1999/31.

- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Mariusz Pawlak κατά Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Υπόθεση C-545/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Εσωτερική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγίες 97/67/EK και 2008/6/EK — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Έννοια των «αποκλειστικών ή ειδικών δικαιωμάτων για την εγκαθίδρυση και την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών» — Άρθρο 8 — Δικαίωμα των κρατών μελών να οργανώνουν την υπηρεσία συστημένων η οποία χρησιμοποιείται στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών — Προθεσμία για την κατάθεση δικογράφου ενώπιον δικαστηρίου — Σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία του εθνικού δικαίου — Όρια — Επίκληση του άμεσου αποτελέσματος από φορέα κράτους μέλους στο πλαίσιο δικαστικής διαφοράς με ιδιώτη)

(2019/C 187/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mariusz Pawlak

κατά

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 97/67/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2008, σε συνδυασμό με το άρθρο της 8, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε κανόνα του εθνικού δικαίου ο οποίος αναγνωρίζει ως επέχουσα θέση καταθέσεως δικογράφου ενώπιον του οικείου δικαστηρίου μόνον την παράδοση του δικογράφου αυτού σε ταχυδρομικό γραφείο του μόνου καθορισμένου φορέα παροχής της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, και τούτο χωρίς αντικειμενική δικαιολογία στηριζόμενη σε λόγους δημοσίας τάξεως ή δημοσίας ασφαλείας.

- 2) Δημόσια αρχή η οποία θεωρείται φορέας κράτους μέλους δεν μπορεί να επικαλεσθεί αυτή καθ' εαυτήν την οδηγία 97/67, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/6, έναντι ιδιώτη.

(¹) ΕΕ C 13 της 15.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κίνησε η Oy Hartwall Ab

(Υπόθεση C-578/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 2 και άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απαράδεκτο της καταχώρισεως ή ακυρότητα — In concreto εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα — Χαρακτηρισμός του σήματος — Επιρροή — Χρωματικό ή εικονιστικό σήμα — Γραφική παράσταση σήματος το οποίο παρουσιάζεται υπό εικονιστική μορφή — Προϋποθέσεις καταχώρισεως — Γραφική παράσταση που δεν είναι αρκούντως σαφής και ακριβής)

(2019/C 187/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oy Hartwall Ab

παρισταμένου του: Patentti- ja rekisterihallitus

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2 και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο χαρακτηρισμός ενός σημείου, κατά την καταχώρισή του από τον αιτούντα, ως «χρωματικού σήματος» ή «εικονιστικού σήματος» συνιστά ένα από τα κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να κριθεί αν το σημείο αυτό είναι ικανό να αποτελέσει σήμα, κατά την έννοια του άρθρου 2 της ως άνω οδηγίας, και αν ενδεχομένως το σήμα αυτό έχει διακριτικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας, αλλά δεν απαλλάσσει την αρμόδια για θέματα σημάτων αρχή από την υποχρέωση να προβεί σε in concreto σφαιρική ανάλυση του διακριτικού χαρακτήρα του οικείου σήματος, κατά συνέπεια δε η αρχή αυτή δεν μπορεί να αρνηθεί την καταχώριση ως σήματος ενός σημείου απλώς και μόνο διότι το σημείο αυτό δεν απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεώς του σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση.
- 2) Το άρθρο 2 της οδηγίας 2008/95 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, αντιτίθεται στην καταχώριση ως σήματος ενός σημείου εξαιτίας αντιφάσεως που υφίσταται στην αίτηση καταχώρισεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει.

(¹) ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Henri Pouvin, Marie Dijoux, σύζυγος H. Pouvin κατά Electricité de France (EDF)

(Υπόθεση C-590/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, στοιχεία β' και γ' — Έννοιες του «καταναλωτή» και του «επαγγελματία» — Χρηματοδότηση της αγοράς κύριας κατοικίας — Στεγαστικό δάνειο χορηγούμενο από τον εργοδότη σε υπάλληλο και στο/στη σύζυγο του εν λόγω υπαλλήλου, ως συνοφειλέτη ευθυνόμενο αλληλεγγύως και εις ολόκληρον)

(2019/C 187/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Henri Pouvin, Marie Dijoux, σύζυγος H. Pouvin

κατά

Electricité de France (EDF)

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ο υπάλληλος επιχείρησης και ο/η σύζυγός του, οι οποίοι συνάπτουν με την επιχείρηση αυτή σύμβαση πίστωσης απευθυνόμενη, κατά κύριο λόγο, μόνο στα μέλη του προσωπικού της εν λόγω επιχείρησης και προοριζόμενη να χρηματοδοτήσει την αγορά ακινήτου για ιδιωτικούς σκοπούς, πρέπει να θεωρηθούν «καταναλωτές», κατά τη διάταξη αυτή.

Το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι η εν λόγω επιχείρηση πρέπει να θεωρηθεί «επαγγελματίας», κατά τη διάταξη αυτή, όταν συνάπτει τέτοια σύμβαση πίστωσης στο πλαίσιο της επαγγελματικής της δραστηριότητας, ακόμη και αν η χορήγηση πιστώσεων δεν αποτελεί την κύρια δραστηριότητά της.

⁽¹⁾ EE C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Cogeco Communications Inc κατά Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(Υπόθεση C-637/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 102 ΣΛΕΕ — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Οδηγία 2014/104/ΕΕ — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Άρθρο 10, παράγραφοι 2 έως 4 — Άρθρα 21 και 22 — Αγωγές αποζημιώσεως βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποτελέσματα των αποφάσεων των εθνικών αρχών ή δικαστηρίων — Προθεσμία παραγραφής — Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο — Διαχρονική εφαρμογή)

(2019/C 187/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cogeco Communications Inc

κατά

Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 22 της οδηγίας 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι η οδηγία αυτή δεν έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης.
- 2) Το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, καθώς και η αρχή της αποτελεσματικότητας έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, αφενός, προβλέπει ότι η προθεσμία παραγραφής για τις αγωγές αποζημίωσης είναι τριετής και αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία ο ζημιωθής λαμβάνει γνώση του δικαιώματός αποζημίωσης, ακόμη και αν δεν είναι γνωστός ο υπαίτιος της παράβασης, και, αφετέρου, δεν προβλέπει καμία δυνατότητα αναστολής ή διακοπής της παραγραφής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον της εθνικής αρχής ανταγωνισμού.

(¹) ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — slewo — schlafen leben wohnen GmbH κατά Sascha Ledowski

(Υπόθεση C-681/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/ΕΕ — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ια', και άρθρο 16, στοιχείο ε' — Σύμβαση εξ αποστάσεως — Δικαίωμα υπαναχώρησης — Εξαιρέσεις — Έννοια της φράσεως «σφραγισμέν[α] αγαθ[ά] τα οποία δεν είναι κατάλληλα προς επιστροφή, για λόγους προστασίας της υγείας ή για λόγους υγιεινής, και τα οποία έχουν αποσφραγιστεί μετά την παράδοση» — Στρώματα των οποίων το προστατευτικό περιτύλιγμα αφαιρέθηκε από τον καταναλωτή μετά την παράδοση)

(2019/C 187/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

slewo — schlafen leben wohnen GmbH

κατά

Sascha Ledowski

Διατακτικό

Το άρθρο 16, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι η περιλαμβανόμενη στη διάταξη αυτή φράση «σφραγισμέν[α] αγαθ[ά] τα οποία δεν είναι κατάλληλα προς επιστροφή, για λόγους προστασίας της υγείας ή για λόγους υγιεινής, και τα οποία έχουν αποσφραγιστεί μετά την παράδοση» δεν καταλαμβάνει αγαθό, όπως ένα στρώμα, του οποίου το προστατευτικό περιτύλιγμα αφαιρέθηκε από τον καταναλωτή μετά την παράδοσή του.

(¹) ΕΕ C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unareti SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-702/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Συμβάσεις παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας διανομής — Πρόωρη λήξη, κατά την εκπνοή μεταβατικής περιόδου, των συμβάσεων παραχωρήσεως — Αποζημίωση που οφείλεται από τον νέο παραχωρησιούχο στον απερχόμενο παραχωρησιούχο — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)

(2019/C 187/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Unareti SpA

κατά

Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Διατακτικό

Το δικαίο της Ένωσης σχετικά με τις συμβάσεις παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας, σε συνδυασμό με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία τροποποιεί τους κανόνες αναφοράς για τον υπολογισμό της αποζημίωσης την οποία δικαιούνται οι ανάδοχοι συμβάσεων παραχωρήσεως της υπηρεσίας διανομής φυσικού αερίου, οι οποίες συνάφθηκαν χωρίς να προηγηθεί διαδικασία διαγωνισμού, λόγω της πρόωρης λήξεως των εν λόγω συμβάσεων παραχωρήσεως με σκοπό την εκ νέου ανάθεση τους κατόπιν διαγωνισμού.

(¹) ΕΕ C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS Tallinna Vesi κατά Keskkonnaamet

(Υπόθεση C-60/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 2008/98/ΕΚ — Επαναχρησιμοποίηση και ανάκτηση των αποβλήτων — Ειδικά κριτήρια για τον αποχαρακτηρισμό αποβλήτων λυματολάσσης κατόπιν επεξεργασίας ανακτήσεως — Έλλειψη κριτηρίων σε ευρωπαϊκό ή εθνικό επίπεδο)

(2019/C 187/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Ringkonnakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AS Tallinna Vesi

κατά

Keskkonnaamet

παρισταμένου του: Keskkonnaministeerium

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, έχει την έννοια ότι:

- δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας, αν δεν έχει οριστεί κανένα κριτήριο στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον αποχαρακτηρισμό αποβλήτων που αφορούν ορισμένο είδος αποβλήτων, ο αποχαρακτηρισμός αυτός εξαρτάται από την ύπαρξη κριτηρίων που ορίζονται με εθνικό κανόνα δικαίου γενικής ισχύος για το συγκεκριμένο είδος αποβλήτων, και
- δεν παρέχει σε κάτοχο αποβλήτων τη δυνατότητα, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους ή από δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους την έκδοση αποφάσεως αποχαρακτηρισμού των αποβλήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 23.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Idi Srl κατά Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Υπόθεση C-101/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Προσωπική κατάσταση του υποψηφίου ή του προσφέροντος — Δυνατότητα των κρατών μελών να αποκλείουν από τη συμμετοχή στη διαδικασία για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης οικονομικό φορέα ως προς τον οποίον έχει κινηθεί διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει τον αποκλεισμό προσώπων ως προς τα οποία «έχει κινηθεί» διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού, εκτός από την περίπτωση που το σχέδιο συμβιβασμού προβλέπει τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας — Οικονομικός φορέας που έχει καταθέσει αίτηση υπαγωγής στη διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού, επιφυλασσόμενος της δυνατότητας να υποβάλει σχέδιο προβλέπον τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας)

(2019/C 187/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Idi Srl

κατά

Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

παρισταμένης της: Regione Campania

Διατακτικό

Το άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει να αποκλείεται από διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης οικονομικός φορέας ο οποίος, κατά την ημερομηνία της απόφασης αποκλεισμού, έχει υποβάλει αίτηση για υπαγωγή σε διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού, επιφυλασσόμενος της δυνατότητας να υποβάλει σχέδιο προβλέπον τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 166 της 14.5.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SM κατά Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(Υπόθεση C-129/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Μέλη της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης — Άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «απευθείας κατιών» — Παιδί υπό μόνιμη νόμιμη κηδεμονία στο πλαίσιο του αλγερινού συστήματος kafala (ανάληψης της επιμέλειας) — Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Άλλα μέλη της οικογένειας — Άρθρο 7 και άρθρο 24, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οικογενειακή ζωή — Υπέρτερο συμφέρον του παιδιού)

(2019/C 187/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SM

κατά

Entry Clearance Officer, UK Visa Section

παρισταμένων των: Coram Children's Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Διατακτικό

Ο όρος «απευθείας κατιών» πολίτη της Ένωσης κατά το άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι δεν περιλαμβάνει παιδί το οποίο τελεί υπό τη μόνιμη νόμιμη κηδεμονία πολίτη της Ένωσης στο πλαίσιο του αλγερινού συστήματος kafala, δεδομένου ότι η θέση υπό την κηδεμονία αυτή δεν δημιουργεί σχέση γονέα-τέκνου μεταξύ τους.

Οι αρμόδιες εθνικές αρχές οφείλουν, ωστόσο, να διευκολύνουν την είσοδο και τη διαμονή του παιδιού αυτού ως άλλου μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 7 και του άρθρου 24, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβαίνοντας σε ισόρροπη και εύλογη εκτίμηση όλων των τρεχουσών και κρίσιμων περιστάσεων, η οποία λαμβάνει υπόψη τα διάφορα εμπλεκόμενα συμφέροντα και, ειδικότερα, το υπέρτερο συμφέρον του ενδιαφερόμενου παιδιού. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί, μετά την εκτίμηση αυτή, ότι το παιδί και ο κηδεμόνας του, ο οποίος είναι πολίτης της Ένωσης, πρόκειται πραγματικά να συμβιώσουν ως οικογένεια και ότι το παιδί αυτό εξαρτάται από τον κηδεμόνα του, οι απαιτήσεις που συνδέονται με το θεμελιώδες δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής, σε συνδυασμό με την υποχρέωση συνεκτιμήσεως του υπέρτερου συμφέροντος του παιδιού, επιβάλλουν, καταρχήν, να χορηγηθεί στο παιδί αυτό δικαίωμα εισόδου και διαμονής ώστε να του δοθεί η δυνατότητα να ζήσει με τον κηδεμόνα του στο κράτος μέλος υποδοχής του τελευταίου.

⁽¹⁾ EE C 134 της 16.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd κατά Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Ντάμπινγκ — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ επί των εισαγωγών παρασκευασμένου ή διατηρημένου γλυκού καλαμποκιού σε κόκκους, καταγωγής Ταϊλάνδης — Ενδιάμεση επανεξέταση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009)

(2019/C 187/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (εκπρόσωποι: F. Graafsma και J. Cornelis, advocaten)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (εκπρόσωποι: A. Willems και C. Zimmermann, avocats, και S. De Knor, advocaat), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Voelaert), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και A. Demeneix)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Η River Kwai International Food Industry Co. Ltd φέρει πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 142 της 23.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mydibel SA κατά État belge

(Υπόθεση C-201/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Έκπτωση του φόρου εισροών — Ακίνητο αγαθό επενδύσεως — Πώληση και επαναμίσθωση (sale and lease back) — Διακανονισμός των εκπτώσεων του ΦΠΑ — Αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2019/C 187/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mydibel SA

κατά

État belge

Διατακτικό

- 1) Υπό την επιφύλαξη του ελέγχου των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και στοιχείων του εθνικού δικαίου από το αιτούν δικαστήριο, τα άρθρα 184, 185, 187 και 188 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιβάλλουν υποχρέωση διακανονισμού του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) ο οποίος βαρύνει ένα ακίνητο και ο οποίος ορθώς είχε εκπέσει αρχικώς, όταν ως προς το εν λόγω ακίνητο έχει τελεσθεί πράξη sale and lease back (πώλησεως και επαναμισθώσεως) στην οποία δεν επιβλήθηκε ΦΠΑ, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 2) Μια ερμηνεία των άρθρων 184, 185, 187 και 188 της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162, υπό την έννοια ότι τα εν λόγω άρθρα επιβάλλουν υποχρέωση διακανονισμού του αρχικώς εκπεσθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης συνάδει με τις αρχές της ουδετερότητας του ΦΠΑ και της ίσης μεταχειρίσεως.

(¹) EE C 182 της 28.5.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Tribunale ordinario di Udine (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tecnoservice Int. Srl, υπό πτώχευση κατά Poste Italiane SpA

(Υπόθεση C-245/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 2007/64/EK — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Εντολή πληρωμής διά μεταφοράς πιστώσεως — Λανθασμένο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο πληρωτής — Εκτέλεση της πράξεως πληρωμής βάσει του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης — Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου)

(2019/C 187/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Udine

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tecnoservice Int. Srl, υπό πτώχευση

κατά

Poste Italiane SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 74, παράγραφος 2, της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν η εντολή πληρωμής εκτελείται σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών, το οποίο δεν αντιστοιχεί στο όνομα του δικαιούχου που αναφέρθηκε από τον ίδιο αυτό χρήστη, ο περιορισμός της ευθύνης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, που προβλέπεται από τη διάταξη αυτή, ισχύει τόσο για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

(¹) EE C 249 της 16.7.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Milan Vinš κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-275/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 131 και άρθρο 146, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Απαλλαγή των παραδόσεων αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προϋπόθεση απαλλαγής που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο — Υπαγωγή αγαθών σε ορισμένο τελωνειακό καθεστώς — Απόδειξη υπαγωγής στο καθεστώς της εξαγωγής)

(2019/C 187/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Milan Vinš

κατά

Odvolací finanční ředitelství

Διατακτικό

Το άρθρο 146, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 131, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό εθνική νομοθετική διάταξη που εξαρτά την απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας που προβλέπεται για αγαθά προοριζόμενα να εξαχθούν εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την προϋπόθεση τα εν λόγω αγαθά να έχουν υπαχθεί στο τελωνειακό καθεστώς της εξαγωγής, σε περίπτωση που αποδεικνύεται ότι πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την απαλλαγή, ιδίως δε η απαίτηση περί πραγματικής εξόδου των επίμαχων αγαθών από το έδαφος της Ένωσης.

(¹) EE C 221 της 25.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Συμπράξεις — Αγορά της ανακυκλώσεως συσσωρευτών αυτοκινήτων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και επιβάλλονται πρόστιμα — Διορθωτική απόφαση με την οποία προστίθεται για κάθε αποδέκτη η αξία των αγορών η οποία δεν είχε περιληφθεί στην αρχική απόφαση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Χρονικό σημείο ενάρξεως — Εκπρόθεσμο — Απαράδεκτο)

(2019/C 187/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (εκπρόσωποι: M. Brealey QC, I. Vandendorre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczydzowski και F. van Schaik)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τις Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH και Société traitements chimiques des métaux (STCM) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 231 της 2.7.2018.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) την 1η Φεβρουαρίου 2019 — NG, OH κατά SC Banca Transilvania SA

(Υπόθεση C-81/19)

(2019/C 187/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πρωτοδίκως ενάγοντες: NG, OH

Πρωτοδίκως εναγομένη: SC Banca Transilvania SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1 [παράγραφος 2] της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν αποκλείει την εξέταση, όσον αφορά τον ενδεχομένως καταχρηστικό χαρακτήρα, συμβατικής ρήτηρας που απηχεί κανόνα ενδοτικού δικαίου από τον οποίο τα μέρη μπορούσαν να παρεκκλίνουν, πλην όμως εν προκειμένω δεν παρεξέκλιναν δεδομένου ότι δεν υπήρξε διαπραγμάτευση ως προς αυτήν, όπως στην προκειμένη περίπτωση της ρήτηρας η οποία επιβάλλει την εξόφληση του δανείου στο ίδιο αλλοδαπό νόμισμα στο οποίο χορηγήθηκε το δάνειο;
- 2) Δύνатаι να υποστηριχθεί ευλόγως ότι, σε πλαίσιο εντός του οποίου, κατά τη χορήγηση δανείου σε αλλοδαπό εθνικό νόμισμα, δεν προσκομίσθηκαν στον καταναλωτή υπολογισμοί/προβλέψεις όσον αφορά τον οικονομικό αντίκτυπο τον οποίο θα έχει ενδεχόμενη διακύμανση της συναλλαγματικής ισοτιμίας όσον αφορά τις συνολικές υποχρεώσεις πληρωμών εκ της σύμβασης, η ρήτρα αυτή, κατά την οποία ο καταναλωτής αναλαμβάνει πλήρως τον συναλλαγματικό κίνδυνο (δυνάμει της αρχής της ονομαστικής συναλλαγματικής ισοτιμίας), είναι σαφής και κατανοητή και ότι ο επαγγελματίας/η τράπεζα εκπλήρωσε καλόπιστα την υποχρέωση ενημέρωσης του αντισυμβαλλομένου του σε πλαίσιο εντός του οποίου ο μέγιστος βαθμός χρέωσης των καταναλωτών που ορίζεται από την Banca Națională a României (Εθνική τράπεζα της Ρουμανίας) υπολογίστηκε με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία η οποία ίσχυε την ημερομηνία της χορήγησης του δανείου;
- 3) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η οδηγία 93/13/ΕΟΚ και η σχετική νομολογία, καθώς και η αρχή της αποτελεσματικότητας αντιτίθενται, κατόπιν της κήρυξης του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτηρας σχετικά με την επιβολή του βάρους του συναλλαγματικού κινδύνου, το ενδεχόμενο η σύμβαση να εξακολουθεί να ισχύει άνευ μεταβολής; Ποια θα ήταν μια πιθανή τροποποίηση προκειμένου να μην εφαρμοσθεί η καταχρηστική ρήτρα και να τηρηθεί η αρχή της αποτελεσματικότητας;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Olt (Ρουμανία) στις 5 Φεβρουαρίου 2019 —
Asociația «Forumul Judecătorilor Din România» κατά Inspekția Judiciară

(Υπόθεση C-83/19)

(2019/C 187/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Olt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asociația «Forumul Judecătorilor din România»

Καθή: *Inspectia Judiciară*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί ο μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ) που συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, πράξη θεσμικού οργάνου της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δυνάμενη να υποβληθεί στην ερμηνεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Εμπίπτουν το περιεχόμενο, ο χαρακτήρας και η χρονική διάρκεια του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), που συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που υπεγράφη από την Ρουμανία στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2005; Είναι οι απαιτήσεις που διατυπώθηκαν στις υποβληθείσες στο πλαίσιο του εν λόγω μηχανισμού εκθέσεις δεσμευτικές για τη Ρουμανία;
- 3) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία για τη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας μέτρα στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, συγκεκριμένα δε εγγυήσεις ανεξάρτητης πειθαρχικής διαδικασίας έναντι των Ρουμάνων δικαστών, αποκλείοντας όλους τους κινδύνους που συνδέονται με την άσκηση πολιτικής επιρροής στη διεξαγωγή αυτών των διαδικασιών, όπως ο διορισμός απευθείας από την κυβέρνηση της διοικήσεως της *Inspectia Judiciară* (Δικαστικής Επιθεώρησης, Ρουμανία) ακόμη και της προσωρινής;
- 4) Έχει το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση την έννοια ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τα κριτήρια του κράτους δικαίου και στην περίπτωση διαδικασίας για τον διορισμό απευθείας από την κυβέρνηση διοικήσεως της *Inspectia Judiciară* (Δικαστικής Επιθεώρησης, Ρουμανία), ακόμη και της προσωρινής, όπως απαιτείται και από τις καταρτισθείσες εκθέσεις στο πλαίσιο του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), που συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006;

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Curtea de Apel Pitești* (Ρουμανία) στις 18 Φεβρουαρίου 2019 — *Asociația «Forumul Judecătorilor din România», Asociația «Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor»* κατά *Consiliul Superior al Magistraturii*

(Υπόθεση C-127/19)

(2019/C 187/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Pitești

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: *Asociația «Forumul Judecătorilor din România», Asociația «Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor»*

Καθού: Consiliul Superior al Magistraturii

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί ο μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ) που συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, πράξη θεσμικού οργάνου της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δυνάμει να υποβληθεί στην ερμηνεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Εμπίπτουν το περιεχόμενο, ο χαρακτήρας και η χρονική διάρκεια του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), που συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που υπεγράφη από τη Ρουμανία στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2005; Είναι οι απαιτήσεις που διατυπώθηκαν στις καταρτισθείσες εκδόσεις στο πλαίσιο του εν λόγω μηχανισμού δεσμευτικές για τη Ρουμανία;
- 3) Έχει το άρθρο 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ την έννοια ότι η υποχρέωση τηρήσεως εκ μέρους της Ρουμανίας των απαιτήσεων που επιβάλλονται από τις καταρτισθείσες εκδόσεις στο πλαίσιο του μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, εμπίπτει στην υποχρέωση τηρήσεως εκ μέρους του κράτους μέλους των αρχών του κράτους δικαίου;
- 4) Αντιβαίνει στο άρθρο 2 ΣΕΕ, ιδίως δε στην υποχρέωση τηρήσεως των αρχών του κράτους δικαίου, νομοθεσία με την οποία συστήνεται και οργανώνεται, στην εισαγγελία του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ρουμανία), υπηρεσία διερεύνησης αδικημάτων που διαπράττονται από μέλη του δικαστικού σώματος, λόγω της δυνατότητας ασκήσεως πιέσεων στους δικαστικούς λειτουργούς;
- 5) Αντιβαίνει στην αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστών, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως έχει ερμηνευθεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), η σύσταση, στην εισαγγελία του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), υπηρεσίας διερεύνησης αδικημάτων που διαπράττονται από μέλη του δικαστικού σώματος, λόγω του τρόπου διορισμού/ανακλήσεως των εισαγγελέων στην εν λόγω υπηρεσία, του τρόπου ασκήσεως των καθηκόντων στο πλαίσιο αυτής, καθώς και του τρόπου καθορισμού της αρμοδιότητας, σε συνδυασμό με τον περιορισμένο αριθμό θέσεων στο πλαίσιο της εν λόγω υπηρεσίας;

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις
20 Φεβρουαρίου 2019 — DΥ

(Υπόθεση C-138/19)

(2019/C 187/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: DΥ

Καθ' ης διοικητική αρχή: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Παρεμβάινουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως για παράλειψη τηρήσεως εγγράφων μισθοδοσίας και εγγράφων κοινωνικής ασφαλίσεως ή για παράλειψη αναγγελίας στο κεντρικό γραφείο συντονισμού, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;
2. Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;
3. Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση πρόωρης λήξεως και/ή διακοπής της προσωρινής δραστηριότητας στη χώρα υποδοχής, προβλέπει υποχρεωτικά την αναγγελία της μεταβολής στο κεντρικό γραφείο συντονισμού;
4. Σε περίπτωση που η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι αρνητική:

Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει εύλογη προθεσμία για την αναγγελία της μεταβολής;
5. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση μεταγενέστερης υποβολής κατάλληλων και σχετικών εγγράφων εντός εύλογης προθεσμίας, δεν πληρούται η απαίτηση της προσκομίσεως εγγράφων;
6. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών απαιτείται να προσκομίσουν έγγραφα των οποίων το εύρος υπερβαίνει εκείνο των μνημονευόμενων στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ εγγράφων και τα οποία δεν είναι σχετικά ούτε κατάλληλα και δεν εξειδικεύονται στο εθνικό δίκαιο, παραδείγματος χάριν μισθολογικές καταστάσεις, φύλλα λογαριασμών μισθοδοσίας, βιβλία μισθοδοσίας, δελτία παρακρατήσεως φόρου, εγγραφή και απεγγραφή, ασφάλιση ασθένειας, καταστάσεις ειδοποιήσεως και χορηγήσεως επιδομάτων, έγγραφα σχετικά με τη μισθολογική κατάταξη, βεβαιώσεις;

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις
20 Φεβρουαρίου 2019 — DY

(Υπόθεση C-139/19)

(2019/C 187/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: DY

Καθ' ης διοικητική αρχή: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Παρεμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως για παράλειψη τηρήσεως εγγράφων μισθοδοσίας και εγγράφων κοινωνικής ασφάλισως ή για παράλειψη αναγγελίας στο κεντρικό γραφείο συντονισμού, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;
- 3) Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση πρόωρης λήξεως και/ή διακοπής της προσωρινής δραστηριότητας στη χώρα υποδοχής, προβλέπει υποχρεωτικά την αναγγελία της μεταβολής στο κεντρικό γραφείο συντονισμού;
- 4) Σε περίπτωση που η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι αρνητική:

Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει εύλογη προθεσμία για την αναγγελία της μεταβολής;
- 5) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση μεταγενέστερης υποβολής κατάλληλων και σχετικών εγγράφων εντός εύλογης προθεσμίας, δεν πληροίται η απαίτηση της προσκομίσεως εγγράφων;
- 6) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών απαιτείται να προσκομίσουν έγγραφα των οποίων το εύρος υπερβαίνει εκείνο των μνημονευόμενων στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ εγγράφων και τα οποία δεν είναι σχετικά ούτε κατάλληλα και δεν εξειδικεύονται στο εθνικό δίκαιο, παραδείγματος χάριν μισθολογικές καταστάσεις, φύλλα λογαριασμών μισθοδοσίας, βιβλία μισθοδοσίας, δελτία παρακρατήσεως φόρου, εγγραφή και απεγγραφή, ασφάλιση ασθενείας, καταστάσεις ειδοποίησεως και χορηγήσεως επιδομάτων, έγγραφα σχετικά με τη μισθολογική κατάταξη, βεβαιώσεις;

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις
20 Φεβρουαρίου 2019 — EX

(Υπόθεση C-140/19)

(2019/C 187/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: EX

Καθ' ης διοικητική αρχή: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Παρεμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως για παράλειψη τηρήσεως εγγράφων μισθοδοσίας και εγγράφων κοινωνικής ασφαλίσεως ή για παράλειψη αναγγελίας στο κεντρικό γραφείο συντονισμού, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;
2. Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;
3. Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση πρόωρης λήξεως και/ή διακοπής της προσωρινής δραστηριότητας στη χώρα υποδοχής, προβλέπει υποχρεωτικά την αναγγελία της μεταβολής στο κεντρικό γραφείο συντονισμού;
4. Σε περίπτωση που η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι αρνητική:

Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει εύλογη προθεσμία για την αναγγελία της μεταβολής;

5. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση μεταγενέστερης υποβολής κατάλληλων και σχετικών εγγράφων εντός εύλογης προθεσμίας, δεν πληρούνται η απαίτηση της προσκομίσεως εγγράφων;
6. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών απαιτείται να προσκομίσουν έγγραφα των οποίων το εύρος υπερβαίνει εκείνο των μνημονευόμενων στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ εγγράφων και τα οποία δεν είναι σχετικά ούτε κατάλληλα και δεν εξειδικεύονται στο εθνικό δίκαιο, παραδείγματος χάριν μισθολογικές καταστάσεις, φύλλα λογαριασμών μισθοδοσίας, βιβλία μισθοδοσίας, δελτία παρακρατήσεως φόρου, εγγραφή και απεγγραφή, ασφάλιση ασθένειας, καταστάσεις ειδοποιήσεως και χορηγήσεως επιδομάτων, έγγραφα σχετικά με τη μισθολογική κατάταξη, βεβαιώσεις;

(¹) ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

(²) Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις
20 Φεβρουαρίου 2019 — EX**

(Υπόθεση C-141/19)

(2019/C 187/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: EX

Καθ' ης διοικητική αρχή: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Παρεμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (¹) και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ (²), την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυννοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως για παράλειψη τηρήσεως εγγράφων μισθοδοσίας και εγγράφων κοινωνικής ασφαλίσεως ή για παράλειψη αναγγελίας στο κεντρικό γραφείο συντονισμού, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;

2. Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυννοιακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;

3. Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση πρόωρης λήξεως και/ή διακοπής της προσωρινής δραστηριότητας στη χώρα υποδοχής, προβλέπει υποχρεωτικά την αναγγελία της μεταβολής στο κεντρικό γραφείο συντονισμού;

4. Σε περίπτωση που η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι αρνητική:

Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει εύλογη προθεσμία για την αναγγελία της μεταβολής;

5. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση μεταγενέστερης υποβολής κατάλληλων και σχετικών εγγράφων εντός εύλογης προθεσμίας, δεν πληρούται η απαίτηση της προσκομίσεως εγγράφων;

6. Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών απαιτείται να προσκομίσουν έγγραφα των οποίων το εύρος υπερβαίνει εκείνο των μνημονευόμενων στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ εγγράφων και τα οποία δεν είναι σχετικά ούτε κατάλληλα και δεν εξειδικεύονται στο εθνικό δίκαιο, παραδείγματος χάριν μισθολογικές καταστάσεις, φύλλα λογαριασμών μισθοδοσίας, βιβλία μισθοδοσίας, δελτία παρακρατήσεως φόρου, εγγραφή και απεγγραφή, ασφάλιση ασθενείας, καταστάσεις ειδοποιήσεως και χορηγήσεως επιδομάτων, έγγραφα σχετικά με τη μισθολογική κατάσταση, βεβαιώσεις;

(¹) ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

(²) Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά, ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Curtea de Apel București* (Ρουμανία) στις 26 Φεβρουαρίου 2019 — *Hecta Viticol SRL* κατά *Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați*

(Υπόθεση C-184/19)

(2019/C 187/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hecta Viticol SRL

Καθόν: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνουν στις διατάξεις των άρθρων 7, 11 και 15 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά ⁽¹⁾, και στις διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη ⁽²⁾, οι διατάξεις του άρθρου I, σημείο 21, και του άρθρου IV, παράγραφος 1, του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος 54/2010, της 23ης Ιουνίου 2010, περί ορισμένων μέτρων για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής;
- 2) Αντιβαίνουν στην αρχή της ασφάλειας δικαίου και στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης οι ρυθμίσεις του άρθρου I, σημείο 21, και του άρθρου IV, παράγραφος 1, του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος 54/2010, της 23ης Ιουνίου 2010, περί ορισμένων μέτρων για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, καθόσον τροποποιούν τον συντελεστή των ειδικών φόρων κατανάλωσης για απλά ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση, πλην ζύθου και οίνου;

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 316, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ 1992, L 316, σ. 29.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-537/17, De Loecker κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (εκπρόσωποι: S. Marquardt, R. Spac)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Stéphane De Loecker

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη καθόσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της 10ης Οκτωβρίου 2016, με την οποία η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης απέρριψε την καταγγελία για ηθική παρενόχληση που είχε υποβάλει ο S. De Loecker κατά του τότε Chief Operating Officer της ΕΥΕΔ·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά των σκέψεων 57, 58 και 85 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Κατά την ΕΥΕΔ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στη σκέψη 65 της αποφάσεώς του, ότι η ΕΥΕΔ δεν εκτέλεσε σωστά την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2015, F-34/15, De Loecker κατά ΕΥΕΔ, και ότι προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως του προσφεύγοντος, ο οποίος δεν ακούστηκε στο στάδιο που προηγήθηκε της ενάρξεως διοικητικής έρευνας.

Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΥΕΔ εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, καθόσον παραμόρφωσε τη διαδικασία που ακολουθήθηκε και δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η ΕΥΕΔ είχε ακούσει τον προσφεύγοντα, αφού του έδωσε την ευκαιρία να προσκομίσει κάθε στοιχείο συμπληρωματικό της αρχικής του καταγγελίας, τούτο δε πριν υποβάλει τον φάκελο στις υπηρεσίες της Επιτροπής ενόψει διεξαγωγής της προκαταρκτικής έρευνας.

Επιπλέον, η απόφαση F-34/15, De Loecker κατά ΕΥΕΔ, εσφαλμένως ερμηνεύθηκε υπό την έννοια ότι επέβαλε στην ΕΥΕΔ την υποχρέωση να ακούσει τον προσφεύγοντα ήδη στο στάδιο της προκαταρκτικής διαδικασίας (σκέψεις 55 έως 57 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως).

Τέλος, η ΕΥΕΔ υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη διαδικασία, καθόσον εφάρμοσε στην παρούσα υπόθεση τα συμπεράσματα της αποφάσεως της 14ης Φεβρουαρίου 2017, T-270/16 P, Kerstens κατά Επιτροπής (παρατεθείσα στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως). Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, στην παρούσα υπόθεση, επρόκειτο μόνο για προκαταρκτική ανάλυση και όχι για διοικητική έρευνα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Curtea de Apel București* (Ρουμανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 — PJ κατά QK

(Υπόθεση C-195/19)

(2019/C 187/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: PJ

Καθού: QK

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν ο μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο (ΜΣΕ), ο οποίος συστάθηκε με την απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, και οι απαιτήσεις που διατυπώθηκαν στις καταρτισθείσες στο πλαίσιο του εν λόγω μηχανισμού εκθέσεις δεσμευτικό χαρακτήρα για τη Ρουμανία;

- 2) Αντιβαίνει στο άρθρο 67, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και στο άρθρο 2, πρώτη περίοδος, και στο άρθρο 9, πρώτη περίοδος, ΣΕΕ, εθνική νομοθεσία με την οποία συστήνεται υπηρεσία της εισαγγελίας αποκλειστικά αρμόδια για τη διερεύνηση οποιουδήποτε αδικήματος διαπράττεται από δικαστές και εισαγγελείς;
- 3) Αντιβαίνει στην αρχή της υπεροχής του ευρωπαϊκού δικαίου, όπως διατυπώνεται στην απόφαση της 15ης Ιουλίου 1964, Costa, 6/64, EU:C:1964:66 και στη μεταγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου, εθνική νομοθεσία η οποία παρέχει σε όργανο πολιτικού-δικαιοδοτικού χαρακτήρα, όπως το Curtea Constituțională a României (Συνταγματικό Δικαστήριο της Ρουμανίας), τη δυνατότητα να παραβιάζει την προμνησθείσα αρχή εκδίδοντας αποφάσεις που δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο;

(¹) Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Ουγγαρία) στις 6 Μαρτίου 2019 — ΟΟ κατά Készenléti Rendőrség**

(Υπόθεση C-211/19)

(2019/C 187/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: ΟΟ

Εναγόμενη: Készenléti Rendőrség

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, υπό την έννοια ότι το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της ως άνω οδηγίας περιορίζεται από το άρθρο 2 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (²), σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων;
- 2) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων, υπό την έννοια ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, οι αστυνομικοί που αποτελούν επαγγελματικό προσωπικό της Δυνάμεως Ταχείας Επεμβάσεως;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

(²) ΕΕ 1989, L 183, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Landesgericht Wiener Neustadt (Αυστρία)** στις
13 Μαρτίου 2019 — YS κατά NK

(Υπόθεση C-223/19)

(2019/C 187/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Wiener Neustadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: YS

Εναγομένη: NK

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως⁽¹⁾ και/ή της οδηγίας 2006/54/ΕΚ της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης⁽²⁾, ρυθμίσεις κράτους μέλους που έχουν ως αποτέλεσμα, κατά την καταβολή των επαγγελματικών συντάξεων, να παρακρατεί ο πρώην εργοδότης χρηματικά ποσά από ένα σημαντικό υψηλότερο ποσοστό ανδρών που δικαιούνται επαγγελματική σύνταξη παρά γυναικών που δικαιούνται επαγγελματική σύνταξη, και να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα τα ποσά αυτά από τον πρώην εργοδότη, εισάγουν, δε, οι ρυθμίσεις αυτές δυσμενείς διακρίσεις κατά την έννοια των εν λόγω οδηγιών;
- 2) Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2000/78/ΕΚ της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽³⁾, ρυθμίσεις κράτους μέλους που εισάγουν διακρίσεις λόγω ηλικίας, καθώς επιβαρύνουν οικονομικά αποκλειστικώς ηλικιωμένα άτομα που δικαιούνται, βάσει του ιδιωτικού δικαίου, παροχές επαγγελματικής συντάξεως που συμφωνήθηκε με τη μορφή άμεσων καθορισμένων παροχών, ενώ άτομα νεαρής και πιο νεαρής ηλικίας που έχουν συνάψει συμβάσεις για επαγγελματικές συντάξεις δεν επιβαρύνονται οικονομικά;
- 3) Εφαρμόζονται στις επαγγελματικές συντάξεις οι διατάξεις του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης), και ιδίως η προβλεπόμενη στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη απαγόρευση των διακρίσεων, ακόμη και αν οι ρυθμίσεις του κράτους μέλους δεν καλύπτουν διακρίσεις όπως αυτές που απαγορεύονται βάσει των οδηγιών 79/7/ΕΟΚ, 2000/78/ΕΚ και 2006/54/ΕΚ;
- 4) Έχουν τα άρθρα 20 επ. του Χάρτη την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρυθμίσεις κράτους μέλους που εφαρμόζουν το δικαίο της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 51 του Χάρτη και οι οποίες εισάγουν διακρίσεις εις βάρος προσώπων που δικαιούνται, βάσει του ιδιωτικού δικαίου, επαγγελματική σύνταξη λόγω φύλου, ηλικίας, περιουσίας ή για άλλους λόγους, όπως, για παράδειγμα, το παρόν ιδιοκτησιακό καθεστώς του πρώην εργοδότη, έναντι άλλων προσώπων που δικαιούνται επαγγελματική σύνταξη, και απαγορεύει ο Χάρτης αυτού του είδους τις διακρίσεις;
- 5) Εισάγουν επίσης διακρίσεις λόγω περιουσίας κατά την έννοια του άρθρου 21 του Χάρτη οι εθνικές διατάξεις που υποχρεώνουν μόνο μια μικρή ομάδα προσώπων, που έχουν συμβατικό δικαίωμα να λάβουν επαγγελματική σύνταξη με τη μορφή άμεσων καθορισμένων παροχών, να καταβάλλουν χρηματικές παροχές στον πρώην εργοδότη τους, όταν υπάγονται σε αυτές τις διατάξεις μόνο πρόσωπα με υψηλότερες επαγγελματικές συντάξεις;

- 6) Έχει το άρθρο 17 του Χάρτη την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρυθμίσεις κράτους μέλους που προβλέπουν μια ισοδύναμη προς απαλλοτριώση επέμβαση, που λαμβάνει χώρα απευθείας από τον νόμο και χωρίς αποζημίωση, επί συμφωνίας για επαγγελματική συντάξη υπό τη μορφή άμεσης καθορισμένης παροχής που έχει συναφθεί μεταξύ δύο ιδιωτών εις βάρος ενός πρώην εργαζομένου επιχειρήσεως, η οποία έχει μεριμνήσει για την πληρωμή της επαγγελματικής συντάξεως και η οποία δεν αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες;
- 7) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η εκ του νόμου προβλεπόμενη υποχρέωση του πρώην εργοδότη ενός δικαιούχου επαγγελματικής συντάξεως να μην καταβάλλει τμήματα της συμφωνηθείσας αντιπαροχής (της συμφωνηθείσας επαγγελματικής συντάξεως) συνιστά παραβίαση της συμβατικής ελευθερίας και, ως εκ τούτου, προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας του εργοδότη;
- 8) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρυθμίσεις κράτους μέλους που απαλλοτριώνουν απευθείας διά νόμου και δεν προβλέπουν καμία άλλη δυνατότητα προσβολής της απαλλοτριώσεως πέραν της ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως και επιστροφής των απαλλοτριωθέντων χρηματικών ποσών κατά του δικαιούχου της απαλλοτριώσεως (του πρώην εργοδότη και οφειλέτη της συμβάσεως συνταξιοδότησης);

(¹) EEL ειδ. 05/003, σ. 160.

(²) EE 2006, L 204, σ. 23.

(³) EE 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 14 Μαρτίου 2019 — R.N.N.S. κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-225/19)

(2019/C 187/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: R.N.N.S.

Καθού: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περίπτωση προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 3, του κώδικα θεωρήσεων (¹), κατά τελικής αποφάσεως περί απορρίψεως αιτήσεως θεώρησης για τον λόγο που αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:

— στο σκεπτικό της αποφάσεως, το κράτος μέλος διέλαβε απλώς ότι «Θεωρείστε από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 19, ή σημείο 21, του κώδικα συνόρων Σένγκεν, ή για τις διεθνείς σχέσεις ενός ή περισσότερων εκ των κρατών μελών»,

- τόσο στην απόφαση όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν διευκρινίζει ποιος ειδικός λόγος ή ποιοι ειδικοί λόγοι, εκ των τεσσάρων περιλαμβανόμενων στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νι, του κώδικα θεωρήσεων, συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση,
- στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν παρέχει περαιτέρω ουσιώδεις πληροφορίες ή αιτιολογία όσον αφορά τον ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του άλλου κράτους μέλους (ή των άλλων κρατών μελών);
- 2) Διασφαλίζεται, υπό τις περιστάσεις που περιγράφηκαν στο πρώτο ερώτημα, το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως κατά την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη, ειδικότερα υπό το πρίσμα της υποχρεώσεως της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της;
- 3) α. Διαφέρει η απάντηση στα δύο πρώτα ερωτήματα στην περίπτωση που το κράτος μέλος, στην τελική απόφαση επί της αιτήσεως θεώρησης, επισημαίνει τη δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος –που πράγματι υφίσταται και περιγράφεται με επαρκή ακρίβεια στο άλλο κράτος μέλος– κατά της ονομαστικά αναφερόμενης αρμόδιας δημόσιας αρχής του τελευταίου αυτού κράτους μέλους (ή κρατών μελών) η οποία προέβαλε τις αντιρρήσεις του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νι, του κώδικα θεωρήσεων, καθώς και στην περίπτωση που ο λόγος απορρίψεως μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
- β. Απαιτείται, προκειμένου να δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα σε συνδυασμό με το τρίτο ερώτημα, υποερώτημα α, να ανασταλεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, η έκδοση αποφάσεως στο κράτος μέλος που έχει λάβει την τελική απόφαση και κατά του οποίου ασκείται η προσφυγή, έως ότου ο αιτών μπορέσει να ασκήσει το ένδικο βοήθημα στο άλλο κράτος μέλος (ή στα άλλα κράτη μέλη) και, στην περίπτωση ασκήσεώς του από τον αιτούντα, να εκδοθεί η (τελική) απόφαση επί του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στα ως άνω ερωτήματα το κατά πόσον μπορεί να παρασχεθεί η δυνατότητα (στη δημόσια αρχή) στο κράτος μέλος (ή στα κράτη μέλη) που έχει (ή έχουν) προβάλει αντιρρήσεις για τη χορήγηση θεώρησης να παρασταθεί ως δεύτερος αντίδικος στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως επί της αιτήσεως θεώρησης και, υπό την ιδιότητα αυτή, να έχει την ευκαιρία να εκθέσει τον λόγο ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 14 Μαρτίου 2019 — Κ.Α. κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-226/19)

(2019/C 187/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Κ.Α.

Καθού: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περίπτωση προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 3, του κώδικα θεωρήσεων⁽¹⁾, κατά τελικής απόφασης περί απορρίψεως αιτήσεως θεώρησης για τον λόγο που αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:
 - στο σκεπτικό της απόφασης, το κράτος μέλος διέλαβε απλώς ότι «Θεωρείστε από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 19, ή σημείο 21, του κώδικα συνόρων Σένγκεν, ή για τις διεθνείς σχέσεις ενός ή περισσότερων εκ των κρατών μελών»,
 - τόσο στην απόφαση όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν διευκρινίζει ποιος ειδικός λόγος ή ποιοι ειδικοί λόγοι, εκ των τεσσάρων περιλαμβανόμενων στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση,
 - στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν παρέχει περαιτέρω ουσιώδεις πληροφορίες ή αιτιολογία όσον αφορά τον ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του άλλου κράτους μέλους (ή των άλλων κρατών μελών);
- 2) Διασφαλίζεται, υπό τις περιστάσεις που περιγράφηκαν στο πρώτο ερώτημα, το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως κατά την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη, ειδικότερα υπό το πρίσμα της υποχρεώσεως της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της;
- 3) α. Διαφέρει η απάντηση στα δύο πρώτα ερωτήματα στην περίπτωση που το κράτος μέλος, στην τελική απόφαση επί της αιτήσεως θεώρησης, επισημαίνει τη δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος –που πράγματι υφίσταται και περιγράφεται με επαρκή ακρίβεια στο άλλο κράτος μέλος– κατά της ονομαστικά αναφερόμενης αρμόδιας δημόσιας αρχής του τελευταίου αυτού κράτους μέλους (ή κρατών μελών) η οποία προέβαλε τις αντιρρήσεις του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, καθώς και στην περίπτωση που ο λόγος απορρίψεως μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
β. Απαιτείται, προκειμένου να δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα σε συνδυασμό με το τρίτο ερώτημα, υποερώτημα α, να ανασταλεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, η έκδοση αποφάσεως στο κράτος μέλος που έχει λάβει την τελική απόφαση και κατά του οποίου ασκείται η προσφυγή, έως ότου ο αιτών μπορέσει να ασκήσει το ένδικο βοήθημα στο άλλο κράτος μέλος (ή στα άλλα κράτη μέλη) και, στην περίπτωση ασκήσεώς του από τον αιτούντα, να εκδοθεί η (τελική) απόφαση επί του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στα ως άνω ερωτήματα το κατά πόσον μπορεί να παρασχεθεί η δυνατότητα (στη δημόσια αρχή) στο κράτος μέλος (ή στα κράτη μέλη) που έχει (ή έχουν) προβάλει αντιρρήσεις για τη χορήγηση θεώρησης να παρασταθεί ως δεύτερος αντίδικος στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως επί της αιτήσεως θεώρησης και, υπό την ιδιότητα αυτή, να έχει την ευκαιρία να εκθέσει τον λόγο ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof te Amsterdam* (Κάτω Χώρες) στις
14 Μαρτίου 2019 — *Dexia Nederland BV* κατά *XXX*

(Υπόθεση C-229/19)

(2019/C 187/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: *Dexia Nederland BV*

Αναρρεσίβλητη: *XXX*

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η οδηγία 93/13 ⁽¹⁾ την έννοια ότι μια ρήτρα θα πρέπει να θεωρηθεί ήδη ως καταχρηστική υπό το πρίσμα των κριτηρίων που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία εάν, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων που περιέβαλαν τη σύναψη της συμβάσεως, η ρήτρα δημιουργεί έστω και τη δυνατότητα σημαντικής και αδικαιολόγητης αναντιστοιχίας, ανάλογα με τις περιστάσεις που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως, ιδίως επειδή η ρήτρα καθορίζει εκ των προτέρων ένα συγκεκριμένο ποσοστό επί του ανεξόφλητου ποσού της χρηματοδοτικής μισθώσεως ως πιθανό όφελος του επαγγελματία το οποίο προκύπτει κατά τη στιγμή της πρόωρης καταγγελίας, κατά παρέκκλιση από τους εφαρμοστέους κανόνες του εθνικού δικαίου δυνάμει των οποίων το εν λόγω όφελος δεν καθορίζεται εκ των προτέρων, αλλά πρέπει να υπολογίζεται σε συνάρτηση με το σύνολο των περιστάσεων που περιβάλλουν τη λύση της συμβάσεως, ιδίως με το ύψος του επιτοκίου με το οποίο το ποσό της προεξοφλήσεως μπορεί να επενδυθεί κατά την εναπομείνουσα διάρκεια ισχύος;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Κύρια (Ουγγαρία)* στις 19 Μαρτίου 2019 — *Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.* κατά *Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala*

(Υπόθεση C-237/19)

(2019/C 187/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft.

Ανααιρεσίβλητο: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', [σημείο ii], της οδηγίας 2008/95/ΕΟΚ της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων ⁽¹⁾, την έννοια ότι, στην περίπτωση των σημείων που αποτελούνται αποκλειστικά από το σχήμα ενός προϊόντος,
 - α) το ζήτημα εάν το σχήμα είναι απαραίτητο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος μπορεί να εξεταστεί αποκλειστικά με βάση τη γραφική παράσταση που περιλαμβάνεται στην αίτηση καταχώρισεως, ή
 - β) μπορεί επίσης να ληφθεί η υπόψη η αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού;Μπορεί, επομένως, να συνεκτιμηθεί το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει ότι το σχήμα του οποίου ζητείται η προστασία είναι απαραίτητο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος;
- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', [σημείο iii], της οδηγίας 2008/95/ΕΟΚ της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι ο λόγος απαραδέκτου εφαρμόζεται στα σημεία που αποτελούνται αποκλειστικά από το σχήμα ενός προϊόντος στην περίπτωση που μπορεί να διαπιστωθεί ότι το σχήμα τους προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν με βάση την αντίληψη ή τη γνώση του αγοραστή όσον αφορά το προϊόν που απεικονίζεται στη γραφική παράσταση;
- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', [σημείο iii], της οδηγίας 2008/95/ΕΟΚ της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι ο λόγος απαραδέκτου εφαρμόζεται στα σημεία που αποτελούνται αποκλειστικά από ένα σχήμα,
 - α) το οποίο, δεδομένου του εξατομικευμένου του χαρακτήρα, ήδη χαίρει της προστασίας που καλύπτει τα σχέδια και τα υποδείγματα, ή
 - β) του οποίου η αισθητική εμφάνιση προσδίδει αφ' εαυτής οποιαδήποτε είδους αξία στο προϊόν;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 299, σ. 25.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαρτίου 2019 ο George Haswani κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση T-477/17, Haswani κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιών: George Haswani (εκπρόσωπος: G. Karouni, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναρreseίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρreseεί στο σύνολό της την απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2019, T-477/17, Haswani κατά Συμβουλίου ·
- να διατάξει την απαλοιφή του ονόματος του Georges Haswani από τα παραρτήματα των προσβαλλομένων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πράξεων·
- να αποφανθεί το ίδιο επί της υποθέσεως και:
 - να ακυρώσει την απόφαση 2015/1836 και τον κανονισμό 2015/1828·
 - να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει το ποσό των 100 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο G. Haswani·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναρreseίων τόσο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρreseως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρreseως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, παράβαση των αποφάσεων 2015/1836 (αιτιολογική σκέψη 6) και 2013/255 (αιτιολογική σκέψη 5) όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2015/1836, καθώς και αντιστροφή του βάρους αποδείξεως και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αδιωότητας.

Με τον δεύτερο λόγο αναρreseως προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και έλλειψη αιτιολογίας.

Με τον τρίτο λόγο αναρreseως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και έλλειψη αιτιολογίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 27 Μαρτίου 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-258/19)

(2019/C 187/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρreseίουσα: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Αναιρεσίβλητη: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην αρχή της φορολογικής ουδετερότητας και στις τυπικές προϋποθέσεις του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ η πρακτική κράτους μέλους η οποία, για τον σκοπό της άσκησης του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου, λαμβάνει αποκλειστικά υπόψη τον χρόνο επελεύσεως της γενεσιουργού αιτίας του φόρου, χωρίς να συνεκτιμά το γεγονός ότι μεταξύ των μερών υπήρχε αστική διαφορά με αντικείμενο τον βαθμό εκτελέσεως της συμβάσεως, η οποία επιλύθηκε δικαστικώς, και ότι το τιμολόγιο εκδόθηκε μόνον μετά την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιτρέπεται η υπέρβαση της προθεσμίας παραγραφής για την άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ, η οποία ορίζεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους σε πέντε έτη από τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ασκεί επιρροή ως προς την άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως η συμπεριφορά του παραλήπτη του τιμολογίου στην υπό κρίση υπόθεση, ο οποίος πλήρωσε την επιδικασθείσα με τελεσίδικη απόφαση αμοιβή του εργολάβου μόνον αφότου ο εργολάβος κίνησε διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, λόγος για τον οποίο το τιμολόγιο εκδόθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας παραγραφής;

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαρτίου 2019 η Bena Properties Co. SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση T-412/16, Bena Properties κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-260 P)

(2019/C 187/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Bena Properties Co. SA (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση αναρέσεως·

— κατά συνέπεια, να αναρέσει την απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2016, T-412/16, Bena Properties κατά Συμβουλίου·

και κρατώντας και δικάζοντας την υπόθεση επί της ουσίας:

— να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 της 27ης Μαΐου 2016 και τις ακόλουθες εκτελεστικές πράξεις της αποφάσεως αυτής, στο μέτρο που αφορούν την αναιρεσείουσα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της αναιρεσείουσας πριν από τη λήψη των νέων περιοριστικών μέτρων, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τα άρθρα που είχε προσκομίσει η αναιρεσείουσα προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, με σκοπό να αποδείξει ότι δεν στήριζε το συριακό καθεστώς.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε παράνομες τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ, κατά τις οποίες το γεγονός ότι ένα πρόσωπο είναι μέλος της οικογένειας Al-Assad ή της οικογένειας Makhlouf συνιστά αυτοτελές κριτήριο που δικαιολογεί την επιβολή κυρώσεως, αντιστρέφοντας παράλληλα το βάρος αποδείξεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαρτίου 2019 η Cham Holding Co. SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Ιανουαρίου 2019, στην υπόθεση T-413/16, Cham κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-261 P)

(2019/C 187/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Cham Holding Co. SA (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση αναιρέσεως·
- κατά συνέπεια, να αναρέσει την απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2016, T-413/16, Cham κατά Συμβουλίου·

και κρατώντας και δικάζοντας την υπόθεση επί της ουσίας:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 της 27ης Μαΐου 2016 και τις εκτελεστικές της αποφάσεως αυτής πράξεις, στο μέτρο που αφορούν την αναιρεσείουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της αναιρεσείουσας πριν από τη λήψη των νέων περιοριστικών μέτρων, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τα άρθρα που είχε προσκομίσει η αναιρεσείουσα προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, με σκοπό να αποδείξει ότι δεν στήριζε το συριακό καθεστώς.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε παράνομες τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ, κατά τις οποίες το γεγονός ότι ένα πρόσωπο είναι μέλος της οικογένειας Al-Assad ή της οικογένειας Makhlouf συνιστά αυτοτελές κριτήριο που δικαιολογεί την επιβολή κυρώσεως, αντιστρέφοντας παράλληλα το βάρος αποδείξεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) την 28η Μαρτίου 2019 — RM, SN κατά Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος ΑΕ

(Υπόθεση C-262/19)

(2019/C 187/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: RM

SN

Εναγομένη: Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος ΑΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αν η διάταξη του άρθρου 70 παράγραφος 1 του Νόμου 4235/2014, σύμφωνα με την οποία «... Στις υποθήκες ή προσημειώσεις υποθηκών που έχουν εγγραφεί στα οικεία βιβλία υποθηκών και στο οικείο Κτηματολογικό Γραφείο αν έχει εφαρμογή υπέρ της τράπεζας με την επωνυμία “ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.” (στο εξής Τράπεζα), η οποία ήδη τελεί υπό καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης και κατά αγροτών φυσικών προσώπων ή κατά τρίτων αγροτών φυσικών προσώπων επί αγροτικών ακινήτων τους ή αγροτικών παραγωγικών εγκαταστάσεών τους προς εξασφάλιση των πάσης φύσεως απαιτήσεων της Τράπεζας, οι οποίες απορρέουν από τα δάνεια –όπως απαιτήσεις από κεφάλαιο, τόκους, τόκους υπερημερίας, περιλαμβανόμενων και των τόκων επί των ληξιπρόθεσμων τόκων και τόκων υπερημερίας, εισφορές, έξοδα ή δαπάνες και λοιπά κονδύλια ως προσδιορίζονται στην οικεία δανειακή σύμβαση– για τη χορήγηση στους αγρότες, φυσικά πρόσωπα, βραχυπρόθεσμων και μεσοπρόθεσμων δανείων από την Τράπεζα αυτή, τα οποία αφορούν αποκλειστικά την αγροτική δραστηριότητά τους και τελούν υπό υπερημερία, εν όλω ή εν μέρει, το ποσό του δανείου για το οποίο έχει εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης περιορίζεται σε ποσοστό εκατόν είκοσι τοις εκατό (120 %) του κεφαλαίου του δανείου, εφόσον το σύνολο των ως άνω πάσης φύσεως απαιτήσεων της Τράπεζας, οι οποίες απορρέουν από το δάνειο, δεν υπερβαίνει (συμπεριλαμβανομένων των ήδη καταβληθέντων ποσών) το διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου, ενώ περιορίζεται στο διπλάσιο του ληφθέντος κεφαλαίου του δανείου αν το σύνολο αυτών είναι ανώτερο του διπλάσιου, κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου και το δάνειο καθίσταται, αν δεν έχει ήδη καταστεί, ληξιπρόθεσμο και απαιτητό από το χρόνο αυτόν. Σε περίπτωση εγγραφής υποθήκης ή προσημείωσης υποθήκης σε περισσότερα του ενός αγροτικά ακίνητα αγρότη, φυσικού προσώπου, ή τρίτου φυσικού προσώπου, η υποθήκη ή η

προσημείωση υποθήκης περιορίζεται από την Τράπεζα στο ακίνητο ή στα ακίνητα που εξασφαλίζουν την απαίτησή της μέχρι τα ως άνω όρια και κατά προτεραιότητα σε αυτό ή αυτά που δεν αποτελούν πρώτη κατοικία ή/και κύρια αποθήκη αγροτοεφοδίων του αγρότη ή τρίτου αυτού», υπάγεται στην έννοια της κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 2) Αν η ως άνω διάταξη του άρθρου 70 παράγραφος 1 του Νόμου 4235/2014 συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Αν η ως άνω διάταξη του άρθρου 70 παράγραφος 1 του Νόμου 4235/2014 δύναται να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) την 1η
Απριλίου 2019 — VQ κατά Land Hessen**

(Υπόθεση C-272/19)

(2019/C 187/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: VQ

Καθού: Land Hessen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων — ΓΚΠΔ) ⁽¹⁾ –εν προκειμένω το άρθρο 15 ΓΚΠΔ, δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων– επί της αρμόδιας για την επεξεργασία αναφορών πολιτών επιτροπής κοινοβουλίου ομόσπονδου κράτους ενός κράτους μέλους –εν προκειμένω επί της επιτροπής αναφορών της Βουλής της Έσσης– και πρέπει αυτή να αντιμετωπιστεί συναφώς ως δημόσια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 7, ΓΚΠΔ;
- 2) Συνιστά το αιτούν δικαστήριο ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Orćinski sud u Zadru* (Κροατία) στις 2 Απριλίου 2019 —
R.D., A.D. κατά *Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen*

(Υπόθεση C-277/19)

(2019/C 187/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Orćinski sud u Zadru

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: R.D., A.D.

Εναγόμενη: *Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποιο είναι το περιεχόμενο και η έκταση της προστασίας των καταναλωτών που παρέχουν η οδηγία 2011/83/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου], και η οδηγία 2014/17/ΕΕ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010;
- 2) Έχουν οι ενάγοντες την ιδιότητα του καταναλωτή κατά την έννοια των διατάξεων της [οδηγίας 2011/83] και της [οδηγίας 2014/17], λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγόμενη δεν τους αναγνωρίζει ως καταναλωτές;
- 3) Αντιβαίνουν οι εθνικές διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α, του νόμου περί καταναλωτικής πίστωσης [...] στις διατάξεις του άρθρου 4 της [οδηγίας 2014/17/ΕΕ] και του άρθρου 3 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ⁽³⁾ καθώς και στους λοιπούς σκοπούς και αντικείμενα προστασίας των καταναλωτών που εκτίθενται στο προοίμιο της [οδηγίας 2014/17/ΕΕ], κατά το μέτρο που θεσπίζουν το ανώτατο όριο για την προστασία του καταναλωτή σε συγκεκριμένο ποσό, ήτοι, στο ποσό των 1000000, 00 κούνα;
- 4) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της [οδηγίας 2014/17/ΕΕ] την έννοια ότι το γεγονός ότι η εναγόμενη αποτελεί πιστωτική ένωση που έχει καταχωριστεί στη Δημοκρατία της Αυστρίας και δεν διέθετε άδεια της [Hrvatska Narodna Banka (Κεντρικής Τράπεζας της Κροατίας)] για τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές το 2007 και το 2008, ούτε εξάλλου διέθετε ειδική άδεια του Υπουργείου Οικονομικών σύμφωνα με το άρθρο [21 του νόμου περί καταναλωτικής πίστωσης] ή καταχωρισμένο εκπρόσωπο ή θυγατρική στη Δημοκρατία της Κροατίας συνιστά λόγο κηρύξεως ακυρότητας της σύμβασης πίστωσης και παράβαση των διατάξεων της οδηγίας διότι με τον τρόπο αυτό (ενδεχομένως) τίθενται σε άμεσο κίνδυνο τα δικαιώματα των καταναλωτών φυσικών προσώπων στο έδαφος της Δημοκρατίας της Κροατίας, κατά το μέτρο που η εναγόμενη δεν υπέκειτο στη δια νόμου οριζόμενη εποπτεία με σκοπό την προστασία των καταναλωτών και τη θέσπιση κανόνων και ενιαίων κριτηρίων για τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές στην περίπτωση των ενυπόθηκων πιστώσεων, όπως αναφέρεται στο προοίμιο της [οδηγίας 2014/17/ΕΕ];

- 5) Στοιχειοθετείται παράβαση των άρθρων 18, 19 και 20 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι αρχές της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών συνιστούν τυποποιημένη νομική έννοια, ήτοι, ότι παραβιάστηκε η εν λόγω οδηγία κατά τη σύναψη της συμβάσεως πιστώσεως, δεδομένου ότι η πίστωση χορηγήθηκε με πραγματικό επιτόκιο ύψους 9,4 %, ενώ στους εγχώριους καταναλωτές της Αυστρίας η εναγόμενη χορηγεί πίστωση με επιτόκιο 4 % —σύμφωνα με το άρθρο 1000 του ABGB (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, αυστριακού αστικού κώδικα)— και δεδομένου ότι πρόκειται για μεταβλητό επιτόκιο, με αποτέλεσμα να μεταβάλλεται μονομερώς από την εναγόμενη υπό την ιδιότητά της ως πιστωτικού ιδρύματος, και ότι η τελευταία χορηγεί πιστώσεις αποκλειστικά ενυπόθητης φύσεως;
- 6) Μπορεί να θεωρηθεί ότι στοιχειοθετείται παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και τον κανονισμό (ΕΕ) 1093/2010, λαμβανομένων υπόψη των οριζόμενων στα άρθρα 2 και 5, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου περί πιστωτικών ιδρυμάτων, κατά το μέτρο που η εναγόμενη ως πιστωτικό ίδρυμα αυστριακού δικαίου, δύναται, άνευ αδείας ή εποπτείας εκ μέρους των εθνικών αρχών, να χορηγεί καταναλωτικές πιστώσεις σε Κροάτες υπηκόους στο έδαφος της Δημοκρατίας της Κροατίας, και μπορεί να θεωρηθεί ότι στην περίπτωση αυτή οι παρατιθέμενες εθνικές διατάξεις δεν παρέχουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ —[με τίτλο «αρμόδιες αρχές»]— δέουσα προστασία στα φυσικά πρόσωπα που διαθέτουν την ιδιότητα του καταναλωτή και, ότι η εναγόμενη δεν ενήργησε σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών που προβλέπονται στο άρθρο 4 του νόμου περί υποχρεώσεων, με αποτέλεσμα την ακυρότητα των όρων της συμβάσεως πιστώσεως;
- 7) Στοιχειοθετείται τυπικό ελάττωμα κατά τη σύναψη συμβάσεως πιστώσεως, ήτοι, σημειώθηκε στο πλαίσιο της κύριας δίκης παράβαση των άρθρων 13, 14 και 16 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, κατά τη θέσπιση της ρήτρας Α της συμβάσεως πιστώσεως και εφάπαξ αποπληρωμής —σελίδα 2—: «Πραγματικό ετήσιο επιτόκιο 9,4 %. Όσον αφορά το ονομαστικό ετήσιο επιτόκιο σε περίπτωση καθυστερημένης αποπληρωμής, συμβουλευτείτε την ανακοίνωση στο σημείο υποδοχής»;
- 8) Μπορεί να θεωρηθεί ότι περίπτωση όπως εκείνη στην υπόθεση της κύριας δίκης στοιχειοθετεί παράβαση των άρθρων 13, 14 και 16 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι επίμαχες συμβάσεις πιστώσεως συνιστούν τυποποιημένες συμβάσεις προσχωρήσεως οι οποίες έχουν συνταχθεί σε έντυπα που είχαν καταρτιστεί προηγουμένως από την εναγόμενη και τυπώθηκαν στη γερμανική γλώσσα χωρίς να έχουν μεταφραστεί στο σύνολό τους στη μητρική γλώσσα των εναγόντων, ενώ προηγήθηκαν διαφημιστικές ενέργειες πριν από τη σύναψη της συμβάσεως μέσω του δικτύου μεσιτών της εναγόμενης (πιστωτικής ενόσεως) στη Δημοκρατία της Κροατίας, οι οποίοι, όπως και στην περίπτωση της εναγόμενης, δεν διέθεταν άδεια από την [Hrvatska Narodna Banka (Κεντρική Τράπεζα της Κροατίας)] για τη διενέργεια πράξεων πιστώσεως ούτε την άδεια του Υπουργείου Οικονομικών για τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές στο έδαφος της Δημοκρατίας της Κροατίας;
- 9) Μπορεί να θεωρηθεί ότι σε περίπτωση όπως εκείνη στην υπόθεση της κύριας διαδικασίας στοιχειοθετείται παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2008/48/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ (*) και τον κανονισμό (ΕΕ) 1093/2010 (²), λαμβανομένων υπόψη των οριζόμενων στο άρθρο 2, παράγραφοι 1, 2 και 3, και στο άρθρο 5, παράγραφος 1, σημεία 1 και 2, του νόμου περί πιστωτικών ιδρυμάτων, στην περίπτωση που η εναγόμενη ως πιστωτικό ίδρυμα αυστριακού δικαίου, δύναται, άνευ αδείας από την εθνική εποπτική αρχή της Κροατίας, να χορηγεί καταναλωτικές πιστώσεις σε Κροάτες υπηκόους στο έδαφος της Δημοκρατίας της Κροατίας, και μπορεί να θεωρηθεί ότι στην περίπτωση αυτή οι παρατιθέμενες εθνικές διατάξεις δεν παρέχουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 της οδηγίας 2014/17/ΕΕ — [με τίτλο «αρμόδιες αρχές»]— δέουσα προστασία στα φυσικά πρόσωπα που διαθέτουν την ιδιότητα του καταναλωτή και, ότι η εναγόμενη δεν ενήργησε σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών που προβλέπονται στο άρθρο 4 του νόμου περί υποχρεώσεων, με αποτέλεσμα την ακυρότητα των διατάξεων της συμβάσεως πιστώσεως;
- 10) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η ανυπαρξία κατάλληλων εκτελεστικών κανόνων στην κροατική έννομη τάξη κατά τον χρόνο συνάψεως των πιστωτικών συμβάσεων του 2007 και 2008 με τους οποίους να ρυθμίζονται λεπτομερώς η δυνατότητα και οι όροι δανεισμού των Κροατών υπηκόων στο εξωτερικό προκάλεσε σημαντική ανισορροπία μεταξύ, αφενός, των δανειστών και, αφετέρου, των τραπεζών, ενώ το νομικό κενό άφησε απροστάτευτους τους εν λόγω δανειστές, γεγονός το οποίο αντικείται στις διατάξεις της οδηγίας 2014/17/ΕΕ, ιδίως δε του άρθρου 13 αυτής;

(¹) ΕΕ 2011, L 304, σ. 64.

(²) ΕΕ 2014, L 60, p. 34.

(³) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

(⁴) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338).

(⁵) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2010, L 331, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *tribunal administratif de Paris* (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2019 — *XS* κατά *Recteur de l'académie de Paris*

(Υπόθεση C-281/19)

(2019/C 187/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: XS

Καθού: Recteur de l'académie de Paris

Προδικαστικά ερωτήματα

Παραβιάζει τις υποχρεώσεις και το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 45 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης γαλλική νομοθετική ρύθμιση η οποία δεν λαμβάνει υπόψη για τη νέα κατάταξη στο σώμα των καθηγητών μέσης εκπαίδευσεως προϋπηρεσία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή, γενικότερα, σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι λαμβάνεται υπόψη προϋπηρεσία σε διοικητική αρχή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-316/19)

(2019/C 187/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και B. Rous Demiri)

Καθή: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, κατά την έννοια του άρθρου 258 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι η Δημοκρατία της Σλοβενίας, έχοντας μονομερώς κατάσχει στις εγκαταστάσεις της Τράπεζας της Σλοβενίας έγγραφα σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων του ΕΣΚΤ και του ευρωσυστήματος και έχοντας συνεργαστεί αθέμιτα με την ΕΚΤ επί του θέματος αυτού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 343 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 39 του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, τα άρθρα 2, 18 και 22 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- και να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την έρευνα ιδιωτικών χώρων και την κατάσχεση στην Τράπεζα της Σλοβενίας της 6ης Ιουλίου 2016 εθίγη το απαραβίαστο των αρχείων της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 343 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 39 του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 και των άρθρων 2 και 22 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του τελευταίου αυτού πρωτοκόλλου, καθώς και κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η έρευνα ιδιωτικών χώρων και η κατάσχεση έλαβαν χώρα μονομερώς, χωρίς τη συναίνεση της ΕΚΤ, και, στην περίπτωση διαφωνίας μεταξύ της ΕΚΤ και των σλοβενικών οργάνων, χωρίς απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις, τα σλοβενικά όργανα για την επιβολή της κατάσχεσης δεν επιχείρησαν να διαχωρίσουν τα έγγραφα που αποτελούν τμήμα των αρχείων της Ένωσης και δεν συζήτησαν κατά τρόπο εποικοδομητικό με την ΕΚΤ επί του θέματος.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Deutsche Post κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-388/11) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Τομέας των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Χρηματοδότηση των πρόσθετων μισθολογικών και κοινωνικών δαπανών που αφορούν μέρος του προσωπικού της Deutsche Post με επιχορηγήσεις και έσοδα προερχόμενα από την αμοιβή υπηρεσιών βάσει καθορισμένου τιμολογίου — Απόφαση περί επεκτάσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη νέων ενισχύσεων κατά το πέρας του σταδίου της προκαταρκτικής εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Συνέπειες της ακυρώσεως της τελικής αποφάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2019/C 187/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόνη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Sedemund, T. Lübbig και M. Klasse, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan, T. Maxian Rusche και R. Sauer)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: UPS Europe SPRL/BVBA, πρώην UPS Europe NV/SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· και United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, πρώην UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικά T. Ottervanger και E. Henny, στη συνέχεια T. Ottervanger και τέλος R. Wojtek, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2011) 3081 τελικό, της 10ης Μαΐου 2011, περί επεκτάσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όσον αφορά την κρατική ενίσχυση C 36/07 (πρώην NN 25/07) που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Deutsche Post, της οποίας περίληψη δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2011, C 263, σ. 4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2011) 3081 τελικό, της 10ης Μαΐου 2011, περί επεκτάσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όσον αφορά την κρατική ενίσχυση C 36/07 (πρώην NN 25/07) που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Deutsche Post.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Deutsche Post AG.
- 4) Η UPS Europe SPRL/BVBA και η United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Sopra Steria Group κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-182/15) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής στο Κοινοβούλιο καθώς και σε άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης — Αποκλεισμός από τις διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων — Δυνητική σύγκρουση συμφερόντων — Παράλειψη παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή — Άρθρο 107, παράγραφος 1, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού — Διαφάνεια — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Άρθρο 102, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού)

(2019/C 187/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Verlinden, R. Martens και J. Joossen, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: B. Simon και L. Tapper Brandberg)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Λουξεμβούργο), και Intrasoft International SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων του Κοινοβουλίου, οι οποίες ελήφθησαν στο πλαίσιο του διαγωνισμού PE/ITEC-ITS14 για την παροχή υπηρεσιών πληροφορικής στο Κοινοβούλιο και σε άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απορρίψει τις προσφορές των κοινοπραξιών IBI IUS και STEEL, στις οποίες μετείχε η προσφεύγουσα, όσον αφορά τα τμήματα αριθ. 2 και 3.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Sopra Steria Group SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- 3) Η CGI Luxembourg SA και η Intrasoft International SA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Close και Cegelec κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-259/15) ⁽¹⁾

(Συμβάσεις δημοσίων έργων — Διαδικασία διαγωνισμού — Κατασκευή μονάδας ενέργειας — Επέκταση και ανακαίνιση του κτιρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Ανάθεση του έργου σε άλλον διαγωνιζόμενο — Κριτήρια επιλογής — Χρηματοδοτική και οικονομική ικανότητα — Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)

(2019/C 187/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SA Close (Harzé-Aywaille, Βέλγιο), Cegelec (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. M. Rijkers και J. L. Teheux, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικά M. Rantala και M. Mraz, στη συνέχεια J. M. Stenier, B. Schäfer και M. Mraz)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης του Κοινοβουλίου της 19ης Μαρτίου 2015 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά των προσφευγουσών στο πλαίσιο του διαγωνισμού INLO-D-UPIL-T-14-AO 4, που αφορά δημόσια σύμβαση έργων για το τμήμα αριθ. 73 (μονάδα ενέργειας) του σχεδίου επέκτασης και αναβάθμισης του κτιρίου Konrad Adenauer στο Λουξεμβούργο, και ανατέθηκε το συγκεκριμένο έργο σε άλλον διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι SA Close και Cegelec, αφενός, και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αφετέρου, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 236 της 20.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2019 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-492/15) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που εφάρμοσε η Γερμανία υπέρ του αερολιμένα Frankfurt-Hahn και των αεροπορικών εταιριών που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα — Απόφαση η οποία χαρακτηρίζει τα μέτρα υπέρ του αερολιμένα Frankfurt-Hahn κρατικές ενισχύσεις συμβατές με την εσωτερική αγορά και διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση υπέρ των αεροπορικών εταιριών που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2019/C 187/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Lufthansa AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Martin-Ehlers, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann, T. Maxian Rusche και S. Noë)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Land Rheinland-Pfalz (Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Koenig, καθηγητής)· και Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) εκπρόσωποι: G. Berrisch, δικηγόρος, και B. Byrne, solicitor)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2016/789 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.21121 (C 29/2008) (πρώην NN 54/07) την οποία χορήγησε η Γερμανία στο πλαίσιο της χρηματοδότησης του αερολιμένα Frankfurt-Hahn και των χρηματοοικονομικών σχέσεων μεταξύ του αερολιμένα και της Ryanair (ΕΕ 2016, L 134, σ. 46).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Deutsche Lufthansa AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 363 της 3.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-300/16) (¹)

(Επιδότησεις — Εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο καταγωγής Ινδίας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/387 — Επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού — Ινδικό καθεστώς που επιβάλλει εξαγωγικό φόρο στο σιδηρομετάλλευμα και διπλή χρέωση στις σιδηροδρομικές εμπορευματικές μεταφορές η οποία πλήττει τη μεταφορά σιδηρομεταλλεύματος προοριζόμενου για εξαγωγή — Άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1037] — Χρηματοδοτική συνεισφορά — Παροχή αγαθών — Πράξη συνιστάμενη στην «ανάθεση» σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει πράξη αποτελούσα χρηματοδοτική συνεισφορά — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 597/2009 — Ατομικός χαρακτήρας της επιδότησης — Άρθρο 6, στοιχείο δ', του κανονισμού 597/2009 — Υπολογισμός του οφέλους — Ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης — Υπολογισμός της υποτιμολόγησης και του περιθωρίου ζημίας — Αιτιώδης συνάφεια — Πρόσβαση σε εμπιστευτικά στοιχεία της έρευνας κατά των επιδοτήσεων — Δικαιώματα άμυνας)

(2019/C 187/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Jindal Saw Ltd (Νέο Δελχί, Ινδία), Jindal Saw Italia SpA (Τεργέστη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Antonini και E. Monard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. F. Brakeland και G. Luengo)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Γαλλία) (εκπρόσωποι: O. Prost, A. Coelho Dias και C. Bouvarel, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/387 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όγκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2016, L 73, σ. 1), στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός αφορά τις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/387 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όγκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας, ακυρώνεται στο μέτρο που αφορά την *Jindal Saw Ltd.*
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι *Jindal Saw* και *Jindal Saw Italia SpA*.
- 3) Η *Saint-Gobain Pam* φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — *Jindal Saw* και *Jindal Saw Italia* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-301/16) (¹)

({Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όγκιμο χυτοσίδηρο καταγωγής Ινδίας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/388 — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036] — Περιθώριο ντάμπινγκ — Καθορισμός της τιμής εξαγωγής — Σύνδεσμος μεταξύ εξαγωγέα και εισαγωγέα — Αξιόπιστη τιμή εξαγωγής — Κατασκευή της τιμής εξαγωγής — Εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησης και τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα — Εύλογο περιθώριο για το κέρδος — Ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης — Υπολογισμός της υποτιμολόγησης και του περιθωρίου ζημίας — Αιτιώδης συνάφεια — Πρόσβαση σε εμπιστευτικά στοιχεία της έρευνας αντιντάμπινγκ — Δικαιώματα άμυνας})

(2019/C 187/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Jindal Saw Ltd* (Νέο Δελχί, Ινδία), *Jindal Saw Italia SpA* (Τεργέστη (Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Antonini και E. Monard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και G. Luengo)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: *Saint-Gobain Pam* (Pont-à-Mousson, Γαλλία), (εκπρόσωποι: O. Prost, A. Coelho Dias και C. Bouvarel, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/388 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2016, L 73, σ. 53), στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός αφορά τις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/388 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας, ακυρώνεται στο μέτρο που αφορά την *Jindal Saw Ltd.*
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι *Jindal Saw* και *Jindal Saw Italia SpA*.
- 3) Η *Saint-Gobain Pat* φέρει τα δικαστικά έξοδα της.

(¹) ΕΕ C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — *Gamaa Islamya* Έgypte κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-643/16) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων, ομάδων και οντοτήτων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα να χαρακτηριστεί αρχή τρίτου κράτους ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κύρωση των πράξεων του Συμβουλίου)

(2019/C 187/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (*Gamaa Islamya*, Αίγυπτος) (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά G. Étienne και H. Marcos Fraile, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, B. Driessen και V. Piessevaux και τέλος H. Marcos Fraile, B. Driessen και A. Sikora-Kaléda)

Παραβαινούσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά J. Norris, L. Havas, R. Tricot και L. Baumgart, στη συνέχεια R. Tricot, C. Zadra και A. Tizzano)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/1136 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/2430 (ΕΕ 2016, L 188, σ. 21), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1127 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2425 (ΕΕ 2016, L 188, σ. 1), δεύτερον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/154 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/1136 (ΕΕ 2017, L 23, σ. 21), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, που να εφαρμόζει το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και να καταργεί τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1127 (ΕΕ 2017, L 23, σ. 3), τρίτον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017,

σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/154 (ΕΕ 2017, L 204, σ. 95), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150 (ΕΕ 2017, L 204, σ. 3), τέταρτον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2018/475 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 (ΕΕ 2018, L 79, σ. 26), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/468 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420 (ΕΕ 2018, L 79, σ. 7), πέμπτον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2018/1084 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2018, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/475 (ΕΕ 2018, L 194, σ. 144), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1071 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/468 (ΕΕ 2018, L 194, σ. 23), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/1136 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/2430, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1127 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2425, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/154 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/1136, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, που να εφαρμόζει το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και να καταργεί τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1127, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/154, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1420 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/475 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/1084 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2018, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/475, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/1071 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/468, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την «Gama'a al-Islamiyya» (άλλως «Al Gama'a al-Islamiyya») («Ισλαμική Ομάδα»→IG).
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egypte).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2019 — Hesse και Wedl & Hofmann κατά EUIPO (TESTA ROSSA)(Υποθέσεις T-910/16 και T-911/16) ⁽¹⁾

({Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TESTA ROSSA — Μερική κήρυξη έκπτωσης — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόδειξη της χρήσης — Χρήση του επίδικου σήματος έναντι των τρίτων — Ίση μεταχείριση})

(2019/C 187/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων στην υπόθεση T-910/16: Kurt Hesse (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Krogmann, δικηγόρος)

Προσφεύγων στην υπόθεση T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Αυστρία) (εκπρόσωπος: T. Raubal, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Λοιποί διάδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνοντες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στην υπόθεση T-910/16 και στην υπόθεση T-911/16, αντίστοιχα: Wedl & Hofmann GmbH και Kurt Hesse

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 68/2016-1), σχετικά με διαδικασία κήρυξης έκπτωσης μεταξύ του K. Hesse και της Wedl & Hofmann.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνενώνει τις υποθέσεις T-910/16 και T-911/16 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Στην υπόθεση T-910/16, καταδικάζει τον Kurt Hesse στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Στην υπόθεση T-911/16, καταδικάζει τη Wedl & Hofmann GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2019 — Sharif κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-5/17) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Αναλογικότητα — Προσβολή της φήμης)

(2019/C 187/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ammar Sharif (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: B. Kennelly, QC, και J. Pobjoy, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου, P. Mahnič και V. Piessevaux)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Havas και J. Norris)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα να ακυρωθούν η εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/1897 του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2016, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 293, σ. 36), ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1893 του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2016, L 293, σ. 25), η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/917 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2017, L 139, σ. 62), ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/907 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2017, L 139, σ. 15), η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), και ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/774 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2018, L 131, σ. 1), κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα, και, επικουρικός, με αίτημα, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, να κηρυχθούν ανεφάρμοστα το άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2013, L 147, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1836 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 266, σ. 75), και το άρθρο 15, παράγραφος 1α, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 (ΕΕ 2012, L 16, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1828 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 266, σ. 1), κατά το μέτρο που οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή στον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Ammar Sharif φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-51/17) (¹)

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Τομείς των οπωροκηπευτικών — Ενίσχυση σε ομάδες παραγωγών — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Πολωνία — Αδυναμίες σε βασικούς ελέγχους — Έλεγχοι των σχεδίων αναγνώρισης και των κριτηρίων αναγνώρισης — Έλεγχοι των αιτήσεων ενίσχυσης — Οικονομική συνοχή — Εύλογος χαρακτήρας των δαπανών — Συστημικές πλημμέλειες — Κίνδυνος για τος ΕΓΤΕ — Κατ' αποκοπή διορθώσεις 25 %)

(2019/C 187/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka και B. Paziewska)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά K. Skelly και A. Stobiecka-Kuik, στη συνέχεια A. Stobiecka-Kuik και D. Milanowska)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/2018 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2016, L 312, σ. 26), όσον αφορά τις κατ' αποκοπή διορθώσεις που επιβλήθηκαν στη Δημοκρατία της Πολωνίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα τρία τέταρτα των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2019 — ClientEarth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-108/17) (¹)

(REACH — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 — Φθαλικός δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρας (DEHP) — Απόρριψη, ως αβάσιμη, αιτήσεως για την εσωτερική επανεξέταση απόφασεως περί χορηγήσεως αδείας διαθέσεως στην αγορά — Νομικό σφάλμα — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006)

(2019/C 187/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: A. Jones, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, R. Lindenthal και K. Mifsud-Bonnici)

Παρεμβαίνων υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εγγράφου της Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 2016, με το οποίο το θεσμικό αυτό όργανο απέρριψε την από 2 Αυγούστου 2016 αίτηση εσωτερικής επανεξέτασεως που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα όσον αφορά την εκτελεστική απόφαση C(2016) 3549 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2016, περί χορηγήσεως αδείας για χρήσεις του φθαλικού δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρα (DEHP) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η ClientEarth φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρει τα δικαστικά έξοδά του

(¹) ΕΕ C 121 της 18.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Υπόθεση T-223/17) (¹)

({Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ADAPTA POWDER COATINGS — Κήρυξη της ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωσης αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου})

(2019/C 187/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Μαρκάκης, A. Söder και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Rajendra, solicitor, και S. Malynicz, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 2522/2015-5), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ Coatings Foreign IP και Adapta Color.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Adapta Color, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 202 της 26.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — *Adapta Color* κατά EUIPO — *Coatings Foreign IP* (Bio proof ADAPTA)

(Υπόθεση T-224/17) ⁽¹⁾

({Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Bio proof ADAPTA* — Κήρυξη της ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου})

(2019/C 187/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Adapta Color*, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Μαρκάκης, A. Söder και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Coatings Foreign IP Co. LLC* (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Rajendra, solicitor, και S. Malynicz, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 2521/2015-5), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ *Coatings Foreign IP* και *Adapta Color*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Adapta Color, SL* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 26.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — *Adapta Color* κατά EUIPO — *Coatings Foreign IP* (Bio proof ADAPTA)

(Υπόθεση T-225/17) ⁽¹⁾

({Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Bio proof ADAPTA — Κήρυξη της μερικής ακυρότητας από το τμήμα προσφυγών — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) — Προσβολή του δικαιώματος ακρόασης — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου})

(2019/C 187/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Adapta Color*, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Μαρκάκης, A. Söder και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Coatings Foreign IP Co. LLC* (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Rajendra, solicitor, και S. Malynicz, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 311/2016-5), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ *Coatings Foreign IP* και *Adapta Color*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Adapta Color, SL* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 26.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-229/17) ⁽¹⁾

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 — Κανονισμός (ΕΕ) 1025/2012 — Προϊόντα του τομέα δομικών κατασκευών — Εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013 και EN 14904:2006 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2019/C 187/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: αρχικά T. Henze και J. Möller, στη συνέχεια J. Möller, επικουρούμενοι από τους M. Winkelmüller, F. van Schewick και M. Kottmann, δικηγόρους)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά Γ. Ζαββός και C. Hermes, στη συνέχεια C. Hermes και M. Huttunen)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: S. Hartikainen)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/133 της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση, υπό περιορισμούς, των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 14342:2013 «Ξύλινα δάπεδα: Χαρακτηριστικά, αξιολόγηση της συμμόρφωσης και σήμανση» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, L 21, σ. 113), δεύτερον, της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/145 της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση, υπό περιορισμούς, των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 14904:2006 «Τάπητες αθλοπαιδιών — Προδιαγραφή για τάπητες εσωτερικών χώρων πολλαπλών αθλοπαιδιών» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, L 22, σ. 62), τρίτον, της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 2017 στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2017, C 76, σ. 32), στο μέτρο που αναφέρεται στα εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013 και EN 14904:2006, τέταρτον, της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 11ης Αυγούστου 2017 στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού 305/2011 (ΕΕ 2017, C 267, σ. 16), στο μέτρο που αναφέρεται στα εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013 και EN 14904:2006, πέμπτον, της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού 305/2011 (ΕΕ 2017, C 435, σ. 41), στο μέτρο που αφορά τα εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013 και EN 14904:2006, και, έκτον, της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 2018 στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού 305/2011 (ΕΕ 2018, C 92, σ. 139), στο μέτρο που αναφέρεται στα εναρμονισμένα πρότυπα EN 14342:2013 και EN 14904:2006.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195 της 19.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Aldridge κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-319/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — OLAF — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Απόφαση του διευθυντή της OLAF με την οποία θεσπίζεται μία μόνο ανακατάταξη στον ανώτερο βαθμό — Αίτημα διεξαγωγής ετήσιας διαδικασίας ανακατάταξης — Μέτρο γενικού χαρακτήρα — Προθεσμία για την άσκηση προσφυγής — Έναρξη — Δημοσίευση στο ενδοδίκτυο — Απαράδεκτο)

(2019/C 187/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Adam Aldridge (Schaerbeek, Βέλγιο) και οι τριάντα δύο λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Tymen και A. Champretier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά L. Radu Bouyoun και M. Mensi, στη συνέχεια L. Radu Bouyoun και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, αφενός, για την ακύρωση της απόφασης του Γενικού Διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 15ης Ιουλίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των προσφευγόντων για τη θέσπιση ετήσιας διαδικασίας ανακατάταξης, καθώς και της απόφασης του Γενικού Διευθυντή της OLAF της 13ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση των προσφευγόντων κατά της απόφασης της 15ης Ιουλίου 2016 και, αφετέρου, την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες ότι υπέστησαν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Adam Aldridge και οι λοιποί υπάλληλοι και πρώην έκτακτοι υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και καταδικάζονται στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 249 της 31.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-371/17) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Αγορά συνόλων τσιπ βασικής ζώνης που χρησιμοποιούνται σε ηλεκτρονικές συσκευές για το ευρύ κοινό — Διοικητική διαδικασία. — Άρθρο 18, παράγραφος 3, και άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Απόφαση περί παροχής πληροφοριών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναγκαιότητα των αιτούμενων πληροφοριών — Αναλογικότητα — Βάρος αποδείξεως — Αρχή της απαγορεύσεως της αυτοενοχοποιήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως)

(2019/C 187/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Qualcomm, Inc. (Σαν Ντιέγκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) Qualcomm Europe, Inc. (Σακραμέντο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato και M. Davilla, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2017) 2258 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2017, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου [υπόθεση AT.39711 — Qualcomm (επιθετική πολιτική τιμών)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Qualcomm, Inc. και Qualcomm Europe, Inc. στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 256 της 7.8.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Inditex κατά EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(Υπόθεση T-655/17) ⁽¹⁾

([Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZARA TANZANIA ADVENTURES — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZARA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Χρήση επίζητμα για τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων])

(2019/C 187/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικοι ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Zainab Ansell και Roger Ansell (Moshi, Τανζανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Ιουλίου 2017 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2330/2011-2 και R 2369/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, της Industria de Diseño Textil και, αφετέρου, της Z. Ansell και του R. Ansell.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 5ης Ιουλίου 2017 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2330/2011-2 και R 2369/2011-2, κατά το μέτρο που με αυτήν έγινε δεκτή η προσφυγή της Z. Ansell και του R. Ansell (υπόθεση R 2369/2011-2) και επιτράπηκε η ζητηθείσα καταχώριση για τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο σημείο 3 του διατακτικού της απόφασης αυτής και ανήκουν στις κλάσεις 39 και 43 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

⁽¹⁾ EE C 402 της 27.11.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Kiku κατά ΚΓΦΠ — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(Υπόθεση T-765/17) ⁽¹⁾

(Ποικιλίες φυτών — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Ποικιλία μήλων Pinova — Απόρριψη της αίτησης κήρυξης ακυρότητας — Καινοφανές της ποικιλίας — Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 — Βάρος απόδειξης — Άρθρο 76 του κανονισμού 2100/94 — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών από το ΚΓΦΠ)

(2019/C 187/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kiku GmbH (Girland, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Würtenberger και R. Kunze δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (εκπρόσωποι: M. Ekvad, F. Mattina και O. Lamberti, επικουρούμενοι από A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Leidereiter, στη συνέχεια B. Lorenzen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 16ης Αυγούστου 2017 (υπόθεση A 005/2016), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ της εταιρίας Kiku και της Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kiku GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 22.1.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Απριλίου 2019 — Zitro IP κατά EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Υπόθεση T-277/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PICK & WIN MULTISLOT — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 187/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαΐου 2018 (υπόθεση R 978/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου PICK & WIN MULTISLOT ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Zitro IP Sàrl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 231 της 2.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019 — AV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-303/18) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Άρθρο 13 του ΚΛΠ — Ιατρική εξέταση που προηγείται της πρόσληψης — Ελλιπείς δηλώσεις κατά την ιατρική εξέταση — Παράλειψη του ενδιαφερομένου να δηλώσει ασθένεια — Μεταγενέστερη ανακάλυψη από την ΑΣΣΠΑ — Άρθρο 32 του ΚΛΠ — Αναδρομική εφαρμογή ρήτρας ιατρικής επιφυλάξεως πενταετούς διάρκειας — Αίτηση γνωμοδότησης της επιτροπής αναπηρίας — Εύλογη προθεσμία — Ευθύνη — Ηθική βλάβη)

(2019/C 187/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: AV (εκπρόσωπος: J. N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και L. Vernier)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ αφενός, για την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 2014 με την οποία η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης αρχή του εν λόγω οργάνου αποφάσισε να εφαρμόσει στην περίπτωση του προσφεύγοντος την επιφύλαξη περί ιατρικών λόγων που προβλέπεται στο άρθρο 32 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην του χορηγήσει επίδομα αναπηρίας και, αφετέρου, για την αποκατάσταση της ζημίας που ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τα αιτήματα ακυρώσεως.
- 2) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον AV το ποσό των 3 000 ευρώ.

- 3) Απορρίπτει, κατά τα λοιπά, τα αιτήματα αποζημίωσης.
- 4) Ο AV και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά του έξοδα που σχετίζονται με την αρχική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσφυγή στην υπόθεση F-91/15 και την παρούσα διαδικασία αναπομπής στο πλαίσιο της υπόθεσης T-303/18 RENV.
- 5) Ο AV φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υπεβλήθη η Επιτροπή στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση T 701/16 P.

(¹) ΕΕ C 406 της 7.12.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-91/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Fomanu κατά EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Απεικόνιση πεταλούδας)

(Υπόθεση T-323/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης έκπτωσης — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει πεταλούδα — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Μερική έκπτωση — Άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001)

(2019/C 187/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Reichart, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Manea και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 2241/2016-2), σχετικά με διαδικασία κήρυξης έκπτωσης μεταξύ της Fujifilm Imaging Germany και της Fomanu.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fomanu AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 240 της 9.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Pharmadom κατά EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)

(Υπόθεση T-403/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Demande WS wellpharma shop* — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα WELL AND WELL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 187/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M-P. Dauquaire, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Rétrequin και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Objectif Pharma (Vandoeuvre-lès-Nancy, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Narrey, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1448/2017-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Pharmadom και Objectif Pharma.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Pharmadom στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 27.8.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2019 — NSC Holding κατά EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)

(Υπόθεση T-468/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *CONDOR SERVICE, NSC* — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *IBERCONDOR* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ενδιαφερόμενο κοινό — Ομοιότητα των υπηρεσιών — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 187/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Eichhorst, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Söder)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβάιουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ibercondor Barcelona SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Μαΐου 2018 (υπόθεση R 2440/2017-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ibercondor Barcelona SA και NSC Holding.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την NSC Holding GmbH & Cie. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 328 της 17.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019 — Uzstato sistemos administratorius κατά EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Απεικόνιση φιάλης και βέλους)

(Υπόθεση T-477/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει φιάλη και βέλος — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει μεταλλικό κουτί, φιάλη και βέλος — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 187/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Uzstato sistemos administratorius Vēl (Βίλνιους, Λιθουανία) (εκπρόσωπος: I. Lukauskienė, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Sipos και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Μαΐου 2018 (υπόθεση R 2203/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ DPG Deutsche Pfandsystem και Uzstato sistemos administratorius.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Užstato sistemos administratorius VŠĮ* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 341 της 24.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2019 — Medrobotics κατά EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(Υπόθεση T-555/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης See More. Reach More. Treat More. — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 187/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Medrobotics Corp. (Raynham, Μασσαχουσέτη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: B. Bittner και U. Heinrich, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και H. O'Neill)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Ιουλίου 2018 (υπόθεση R 463/2018-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού στοιχείου See More. Reach More. Treat More. ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Medrobotics Corp.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 427 της 26.11.2018.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — SJ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-701/18)**

(2019/C 187/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: SJ (εκπρόσωποι: J. MacGuill, Solicitor και E. Martin-Vignerte, lawyer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 6642 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου, περί μη χορηγήσεως προσβάσεως σε έγγραφα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 8 Οκτωβρίου 2018·
- όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα, να κρίνει ότι έκαστος διάδικος οφείλει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα, ή, σε περίπτωση ευδοκμήσεως της προσφυγής, να διαταχθεί η καθής να καταβάλει τα έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής, βασιζόμενη στο γενικό τεκμήριο περί μη γνωστοποιήσεως, στην πραγματικότητα αντέστρεψε το βάρος της αποδείξεως και επέριψε στον προσφεύγοντα το βάρος μιας ανέφικτης αποδείξεως, κατά παράβαση πάγιας νομολογίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση υπάρξεως υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος, στην οποία υπέπεσε η καθής κατά παραβίαση των αρχών που απορρέουν από τη σχετική νομολογία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)**(Υπόθεση T-177/19)**

(2019/C 187/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Navin-Jones, Solicitor, και A. Kołtunowska, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση ED/88/2018 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων σχετικά με τη συμπερίληψη ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών για τελική συμπερίληψη στο παράρτημα XIV, η οποία δημοσιεύθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2019, κατά το μέρος που αφορά το φαινανθρένιο· και
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά την εκτίμηση των πολύ ανθεκτικών ιδιοτήτων του φαινανθρενίου, υπερέβη την αρμοδιότητά του και παρέβη το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, καθόσον:
 - στηρίχθηκε σε εύρημα του συνοδευτικού εγγράφου της επιτροπής των κρατών μελών του έτους 2009 για τις πολύ ανθεκτικές ιδιότητες του φαινανθρενίου ως συστατικού πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας, χωρίς να προβεί σε δική του εκτίμηση των διαθέσιμων στοιχείων και αναπαράγοντας, κατά συνέπεια, τα σφάλματα που ενέχει το εν λόγω συνοδευτικό έγγραφο·
 - κατέληξε σε συμπεράσματα σχετικά με τις πολύ ανθεκτικές ιδιότητες του φαινανθρενίου τα οποία δεν προκύπτουν από τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία ελήφθησαν υπόψη·
 - δεν έλαβε υπόψη διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία εγείρουν σοβαρά ερωτηματικά σχετικά με την αξιοπιστία και την υπέρμετρα συντηρητική προσέγγιση της μελέτης προσομοίωσης νερού-ιζήματος 308 του ΟΟΣΑ για το φαινανθρένιο·
 - δεν έλαβε υπόψη στοιχεία που θέτουν υπό αμφισβήτηση τη χρήση υπολογισμού για την προσαρμογή των αποτελεσμάτων της μελέτης 308 του ΟΟΣΑ ως προς τη θερμοκρασία·
 - δεν προέβη σε εκτίμηση των νέων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την ανθεκτικότητα του φαινανθρενίου τα οποία τέθηκαν στη διάθεσή του κατά τη δημόσια διαβούλευση· και
 - δεν έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά με τον καθορισμό της βαρύτητας των αποδείξεων στοιχεία περί των ανθεκτικών ιδιοτήτων του φαινανθρενίου ειδικότερα όσον αφορά τη φωτοαποικοδόμηση, διάλυση και πηκτικοποίηση του φαινανθρενίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, ο καθού παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, 30.12.2006, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Μαρτίου 2019 — Zubedi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-186/19)**

(2019/C 187/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Khaled Zubedi (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: M. Lester, QC, και M. O'Kane, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/87 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019 ⁽¹⁾, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/85 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019 ⁽²⁾, κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως συμπεριλαμβάνοντας τον προσφεύγοντα στα περιοριστικά μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της Συρίας.

Ο προσφεύγων συμπεριλήφθηκε στην εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/87 του Συμβουλίου και στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/85 του Συμβουλίου με το αιτιολογικό ότι ανήκει σε ομάδα επιτυχημένων επιχειρηματιών στη Συρία, οι οποίοι φέρονται, κατά το καθού, να αποκομίζουν μεγάλα κέρδη από το καθεστώς του Προέδρου Assad και να το υποστηρίζουν συνεργαζόμενοι με εταιρίες που έχουν τη στήριξη του κράτους με στόχο την εκμετάλλευση εκτάσεων που απαλλοτριώθηκαν από άτομα που εκτοπίστηκαν λόγω της σύρραξης στη Συρία. Κατά τον προσφεύγοντα, τούτο είναι πλήρως αναληθές στην περίπτωση του, τα κριτήρια για την επιβολή κυρώσεων δεν πληρούνται και η υπόθεση σε βάρος του βασίστηκε σε μη επαρκώς στέρεα βάση.

⁽¹⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/87 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 18I, 21.1.2019, σ. 13).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/85 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 18I, 21.1.2019, σ. 4).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2019 — Haikal κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-189/19)**

(2019/C 187/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Maen Haikal (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: Stanislav Koen, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη στο σύνολό της και να κρίνει όλους τους λόγους ακυρώσεως βάσιμους,
- να αναγνωρίσει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο μερικής ακυρώσεως,
- να ακυρώσει εν μέρει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/87 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, στον βαθμό που θίγει τον Maen Haikal,
- να ακυρώσει εν μέρει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/85 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία, στον βαθμό που θίγει τον Maen Haikal,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρώπης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος, συμπεριλαμβανομένων όλων των εξόδων, αμοιβών κλπ. σε σχέση με την εκπροσώπησή του από δικηγόρο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, επτά λόγους ακυρώσεως:

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως εκ μέρους του Συμβουλίου— Άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), άρθρο 296 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Δεύτερος λόγος: Παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και της αρχής της αναλογικότητας των αξιόποινων πράξεων και ποινών — Άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Άρθρα 6 και 13, της ΕΣΔΑ, άρθρο 215 ΣΛΕΕ, καθώς και άρθρα 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Τέταρτος λόγος: Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως εκ μέρους του Συμβουλίου.
5. Πέμπτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και προσβολή της οικονομικής ελευθερίας — Άρθρο 1 του προσθέτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
6. Έκτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος για ομαλές συνθήκες ζωής — Άρθρα 2 και 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και άρθρα 3 και 25 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.
7. Έβδομος λόγος: Βαριά προσβολή του δικαιώματος προστασίας της υπολήψεως του — Άρθρα 8 και 10, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Le Pen κατά Κοινοβούλιο

(Υπόθεση T-211/19)

(2019/C 187/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου P8_TA-PROV(2019)0136 της 12ης Μαρτίου 2019, επί της αιτήσεως άρσεως της ασυλίας του προσφεύγοντος 2018/2247 (IMM), με την οποία πράγματι αίρεται η ασυλία του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2010, C 83, σ. 266), του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 5, του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2005, L 44, σ. 1) και των ανακοινώσεων προς τα μέλη αριθ. 11/2003 και 11/2016.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται καταστρατήγηση της διαδικασίας. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι το Κοινοβούλιο, δεχόμενο την άρση της κοινοβουλευτικής ασυλίας του προσφεύγοντος, παρέχει στον Γάλλο ανακριτή τη δυνατότητα να υποκαταστήσει τον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου όσον αφορά το χρονικό διάστημα 2009-2014, κατά παράβαση του άρθρου 68, παράγραφος 1, των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, βάσει του οποίου ανατίθεται στον εν λόγω γενικό γραμματέα αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφασίζει επί ζητημάτων αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και να διατάσσει την έκδοση εκτελεστού τίτλου εις βάρος του οικείου βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας, καταστρατήγηση της διαδικασίας και παράβαση της εύλογης προθεσμίας για την κίνηση ποινικής διαδικασίας. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε καταστρατήγηση της διαδικασίας θίγουσα την εκ μέρους του προσφεύγοντος άσκηση των δικαιωμάτων του άμυνας, καθόσον κατόπιν τριών θητειών χωρίς να προβληθεί αξίωση εκ μέρους του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, ο προσφεύγων δεν θεώρησε αναγκαίο να κρατήσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εργασία των βοηθών του, με συνέπεια να αδυνατεί να απαντήσει στον δικαστή.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι παράβαση άρθρου 43 της αριθ. 11/2016 ανακοινώσεως προς τα μέλη, καθόσον υπόρρητος σκοπός της ποινικής διώξεως είναι να καταστήσει δυσχερέστερη τη δραστηριότητα των βουλευτών ενός από τα κύρια αντιπολιτευόμενα πολιτικά κόμματα στο Κοινοβούλιο.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — AW κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-213/19)

(2019/C 187/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: AW (εκπρόσωποι: L. Levi και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της 7ης Αυγούστου 2018, τις οποίες εξέδωσε το καθού και με τις οποίες απορρίπτονται οι αιτήσεις του προσφεύγοντος να αναγνωρισθεί η επαγγελματική αιτία δύο ασθενειών (αυχενικού συνδρόμου και κνίδωση λόγω άγχους), καθώς και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 2019, με την οποία το καθού απέρριψε τη διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 16 Οκτωβρίου 2018 κατά των αποφάσεων της 7ης Αυγούστου 2018·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 22, παράγραφος 3, της κοινής ρυθμίσεως σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: κοινή ρύθμιση), λόγω διαδικαστικών παρατυπιών στις οποίες υπέπεσε η ιατρική επιτροπή.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται συνδυασμένη παράβαση του άρθρου 22 της κοινής ρυθμίσεως και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον η ιατρική επιτροπή δεν ενήργησε ανεξάρτητα, αλλά βάσει εντολών του Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Vinos de Arganza κατά EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)

(Υπόθεση T-239/19)

(2019/C 187/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vinos de Arganza, SL (Torral de los Vadós, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Broschat García, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ENCANTO — Υπ' αριθ. 15 542 251 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση R 392/2018 1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή·
- να επιτρέψει την καταχώριση του επίδικου σήματος·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2019 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-241/19)

(2019/C 187/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 2018 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 34914 (2013/C) που έδωσε σε εφαρμογή το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά το καθεστώς φόρου εισοδήματος εταιριών του Γιβραλτάρ.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του κριτηρίου της εδαφικής επιλεκτικότητας
 - Το προσφεύγον υποστηρίζει συναφώς ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της δεδομένα και στοιχεία από τα οποία προέκυπτε σαφώς η ύπαρξη επιλεκτικής κρατικής ενισχύσεως από εδαφικής απόψεως, πράγμα το οποίο θα έπρεπε να της δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς τον επιλεκτικό σκοπό της ενισχύσεως. Περιοριζόμενη στο κριτήριο της ουσιαστικής επιλεκτικότητας, η Επιτροπή κατέληξε σε εσφαλμένα συμπεράσματα, δεδομένου ότι υφίσταται ή μπορεί να υφίσταται ενίσχυση και πέραν αυτής που εντοπίστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί πράξη που τυπικώς στερείται αιτιολογίας και της δέουσας αξιολογήσεως ως προς το ζήτημα της επιλεκτικότητας
 - Προβάλλεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν εξηγεί για ποιον λόγο απορρίπτει τα επιχειρήματα τα οποία το Βασίλειο της Ισπανίας τεκμηρίωσε, όσον αφορά την εδαφική επιλεκτικότητα, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Πρόκειται για πράξη που στερείται ουσιαστικής αιτιολογίας, ως αποτέλεσμα της εσφαλμένης ερμηνείας της τής αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008, *Government of Gibraltar κατά Επιτροπής*, T-211/04 και T-215/04, EU:T:2008:595. Κατόπιν αναιρέσεως της αποφάσεως αυτής από το Δικαστήριο (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2011, *Επιτροπή και Ισπανία κατά Government of Gibraltar και Ηνωμένου Βασιλείου*, C-106/09 P και C-107/09 P, EU:C:2011:732) επανήλθε το κριτήριο της αποφάσεως 2005/261/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2004, χωρίς να αιτιολογηθεί η μεταβολή αυτή κριτηρίου.

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Karpeta-Kovalyova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-249/19)

(2019/C 187/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει αμφότερες τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, προκειμένου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανεξετάσει το καθεστώς της προσφεύγουσας και να της καταβάλει το επίδομα αποδημίας, τις ημερήσιες αποζημιώσεις, την αποζημίωση πρώτης εγκατάστασης, τα οδοπορικά της μετάβασής της για την ανάληψη καθηκόντων και τα έξοδα μετακόμισης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά της όσο και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ ως προς τον ορισμό της συνήθους διαμονής, δεδομένου ότι, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεν ελήφθη υπόψη το διπλωματικό καθεστώς του συζύγου της προσφεύγουσας, το οποίο κάλυπτε το μεγαλύτερο μέρος της κρίσιμης πενταετίας που έληγε έξι μήνες προτού η ίδια αναλάβει καθήκοντα και, αντιθέτως, ελήφθησαν υπόψη οι συμβάσεις προσωρινής απασχόλησης τις οποίες αυτή συνήψε ενώ η οικογένειά της είχε επιστρέψει στη χώρα καταγωγής της.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης που υποστηρίζεται ότι ενέχουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία αποδεικνύουν αδιαμφισβήτητα και πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ολόκληρο το νοικοκυριό μεταφέρθηκε πίσω στη χώρα καταγωγής της προσφεύγουσας, και μάλιστα λόγω ατεκμηρίωτων ισχυρισμών.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2019 — Tradición CZ κατά EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Υπόθεση T-250/19)

(2019/C 187/95)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Aznar Alonso, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRADICIÓN CZ, S.L. — Υπ' αριθ. 14 977 045 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 257/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να αναστείλει την εκδίκαση της παρούσας υποθέσεως έως την έκδοση οριστικής αποφάσεως στη διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως από το δικαίωμα επί του αντιπαχθέντος σήματος 7 27 25 94 RIVERO CZ, διαδικασία 3 37 8 5-C, που εκκρεμεί ενώπιον του EUIPO.
- Να κρίνει βάσιμο τον πρώτο λόγο της προσφυγής και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, αποφαινόμενο ότι δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαταξιμεμένων σημάτων.
- Επικουρικός και σωρευτικός, να κρίνει βάσιμο τον δεύτερο λόγο της προσφυγής και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, αποφαινόμενο ότι δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαταξιμεμένων σημάτων σε σχέση με τις υπηρεσίες πώλησεως ξιδιού και γλεύκους της κλάσεως 35.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα και την αντίδικο στην περίπτωση που αυτή παρέμβει στην παρούσα διαδικασία.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne κατά EUIPO (BIOTON)

(Υπόθεση T-255/19)

(2019/C 187/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. Strauß, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIOTON — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 17 746 009

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Φεβρουαρίου 2019, στην υπόθεση R 1887/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να επιτρέψει τη δημοσίευση της αιτήσεως καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIOTON για όλα τα προϊόντα στα οποία αναφέρεται η αίτηση·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO προκειμένου να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να επιτρέψει την καταχώριση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 1 7 746 009 BIOTON·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL